Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

Anul VII
Nr. 14 (322)
joi
3 aprilie
1969
8 pagini - 1 leu

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

TIMPUL SE MĂSOARĂ ÎN ORE SĂ SE LUCREZE PE FIECARE PORȚIUNE ZVÎNTATĂ!

Prelungirea — neplanificată și nedorită — a perioadei de pregătire a lucrărilor agricole de primăvară a creat, în fiecare județ, condiții optime pentru ca o dată începute, acțiunile să se poată desfășura fără întrerupere. Pentru cea mai mare parte a țării, această perioadă de pregătire s-a încheiat. **Vremea din zi în zi mai bună, reclamă toate forțele pe cîmp, acolo unde, în aceste zile, lucrările de pregătire a terenului și însămînțările trebuie să se efectueze cu maximum de intensitate, pentru a se anihila urmările nefavorabile ale prelungirii iernii.**

În ciuda acestor imperioase comandamente, într-o serie de județe se constată unele rămîneri în urmă, fie în domeniul pregătirilor fie în cel al lucrărilor curente. Așa cum just s-a apreciat la teleconferința din această săptămînă, este inadmisibilă situația dintr-o serie de județe, ca Argeș, Cluj, Gorj și altele, unde și la începutul acestei săptămîni mai erau încă de ridicat importante cantități de semințe, chiar dintre cele necesare culturilor din prima epocă de însămînțare : trifoliene, mazăre, orzoaică, in de ulei etc. Și aci, ca de altfel peste tot, **întreaga cantitate de semințe necesară în această primăvară trebuie să se afle neîntîrziat în unități.**

S-a încălzit aproape în toată țara. Pericolul asfixierii plantelor în culturile acoperite cu apă devine din ce în ce mai mare. **Intensificarea lucrărilor de scurgere a apei care băltește este, în aceste zile, obligatorie peste tot și cu precădere în incintele îndiguite și pe suprafețele amenajate pentru irigații** din județele Tulcea, Constanța, Brăila, Teleorman, Ialomița, unde datorită colmatării canalelor de evacuare, mari suprafețe de culturi și teren arabil sînt acoperite cu apă.

Însămînțările s-au putut desfășura, în ultima vreme, în condiții mult mai bune. Într-o serie de unități timpul bun de lucru a fost folosit intens și rezultatele se văd. Sînt mai avansate astfel unitățile trusturilor I.A.S. Oradea și Cluj, și cooperativele agricole din județele Caraș-Severin, Satu Mare, Arad, Hunedoara, Bihor. În aceleași condiții însă, realizările cooperativelor agricole din județele Cluj, Sibiu, Bistrița-Năsăud, Mureș și altele se află cu mult sub posibilități. **Există, acum, condiții ca în toate județele lucrările de pregătire a solului și însămînțările să se desfășoare cu maximum de intensitate, pe fiecare porțiune de teren zvîntată.**

Acțiunile din legumicultură sînt întîrziate în majoritatea județelor. Pentru a evita pierderile, măsurile excepționale recomandate de Consiliul Superior al Agriculturii trebuie întocmai respectate. Se include între ele **efectuarea neîntîrziată a repicatului și reînsămînțarea imediată a suprafețelor de răsadnițe de pe care s-au compromis răsadurile, terminarea grabnică a construirii de răsadnițe** (acțiune nejustificat rămasă în urmă în județele Alba, Argeș, Botoșani, Galați, Teleorman, Vîlcea, Vrancea). Întîrziată în județele Arad, Buzău, Dolj, Ialomița, Olt, Timiș, **construirea de solarii noi trebuie intensificată paralel cu repararea solariilor vechi și pregătirea, tuturor, pentru plantare.** În ceea ce privește lucrările din cîmp, **toate forțele trebuie concentrate pentru semănatul cepei, al mazărei timpurii și al legumelor-verdețuri,** acțiuni care trebuie încheiate în toată țara pînă cel mai tîrziu la 10—15 aprilie.

Lucrările specifice în viticultură și pomicultură se pot și ele desfășura acum din plin. **Se vor efectua neîntîrziat dezgropatul și tăierea viilor și lucrările solului în vii și livezi precum și plantările.** Paralel se vor completa golurile în toate plantațiile tinere de vii și pomi, folosindu-se integral materialul săditor repartizat în acest scop. În această săptămînă trebuie, de asemenea, intensificată acțiunea de altoire la vița de vie pentru realizarea integrală a planului.

Timpul nu mai așteaptă. Multiplele acțiuni urgente în această perioadă reclamă din partea fiecărui lucrător din agricultură maximă răspundere și operativitate, în condițiile unei perfecte organizări a muncii !

Întreprinderea agricolă de stat Drăgășani, județul Vîlcea, produce în acest an 7 milioane viță de vie altoită. În fotografie : **aspect de la scoaterea corzilor de viță din silozpentru altoire.**

Foto : AGERPRES

CĂTRE CITITORI,

ÎNCEPÎND DE LA 1 MAI VOR APARE :

„AGRICULTURA" — organ al Consiliului Superior al Agriculturii și al Uniunii sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Revista, cu apariție săptămînală, va dezbate problemele actuale de specialitate din diferite sectoare ale agriculturii ;

„SATUL SOCIALIST" — organ al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție — cu apariție zilnică, care va trata problemele curente ale agriculturii cooperatiste și aspectele sociale ale satului.

Abonamentele la noile publicații se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii de presă din întreprinderi și instituții.

Pentru revista „Agricultura", abonamentele se pot face și prin Redacția revistelor agricole — București, str. Pictor Grigorescu, nr. 10 bis, Sectorul 7.

Abonamentele făcute la revista „Agricultura socialistă" rămîn valabile pentru revista „Agricultura", dacă abonații nu doresc altfel.

În preajma unui însemnat eveniment apicol

INTERVIUL NOSTRU

cu prof. dr. ing. V. HARNAJ

Ne mai desparte puțin timp de cea de a II-a Conferință pe țară a Asociației crescătorilor de albine din R. S. România, prilej de trecere în revistă a activității desfășurate de asociație în ultimii cinci ani și de stabilire a principalelor măsuri care să asigure dezvoltarea în continuare a apiculturii românești. În preajma acestui important eveniment, ne-am adresat profesorului dr. ing. V. HARNAJ, președinte al Federației Internaționale a Asociațiilor de Apicultură — Apimondia — președinte al Asociației crescătorilor de albine din R. S. România care ne-a relatat următoarele :

— Activitatea desfășurată de asociația noastră pe plan intern și internațional, în perioada la care ne referim, a fost complexă și multilaterală. Nu pot trece la prezentarea succintă a principalelor noastre realizări fără a sublinia sprijinul permanent pe care asociația l-a primit din partea partidului și a statului. Mă refer în primul rînd la măsurile stimulative concretizate prin acordarea de credite și fonduri de investiții pentru crearea de stupini moderne în cadrul unităților agricole socialiste, prețuri avantajoase și avansuri bănești la contractarea produselor apicole, scutirea de impozit a veniturilor realizate din apicultură, acordarea de asistență tehnică gratuită și multe altele. Astăzi din cei peste o sută de mii de apicultori din țara noastră, 53 000 sînt membrii A.C.A. În același timp, numărul familiilor de albine a crescut de la 600 000, cîte aveam în anul 1957, la circa un milion revenind cîte 61 de stupi pentru 1 000 de locuitori sau 8,1 stupi pentru o sută de hectare de teren arabil. Producția medie de miere marfă pe familie de albine a crescut de la 6,5 kg în 1957 la 11,5 kg în anul 1968, multe din stupinele unităților agricole socialiste obținînd producții de 25 kg de miere și chiar mai mult.

— Fără îndoială că rezultatele la care v-ați referit au fost determinate, în bună măsură, de îm-

Interviu consemnat de ing. Lucian ROȘCA

(Continuare în pag. a 4-a)

PENTRU PRODUCĂTORII DE SĂMÎNȚĂ ȘI MATERIAL SĂDITOR

Loturi semincere în fiecare unitate cultivatoare de cartof

Nu a trecut prea multă vreme de cînd asigurarea cu cartofi de sămînță ridica, an, de an, mari probleme, deoarece nu era încă pus la punct sistemul de producere a materialului destinat plantării. Acest stadiu este astăzi, în mare măsură, depășit. Eforturile depuse de Consiliul Superior al Agriculturii s-au concretizat în elaborarea și apoi aplicarea unui sistem îmbunătățit de producere și reînnoire a cartofilor de sămînță. El prevede producerea cartofilor de sămînță din soiurile raionate și din categoriile biologice superelită, elită și originală, în unitățile specializate din așa-numitele „zone închise", situate în regiunile geografice favorabile și foarte favorabile culturii cartofului. Sămînța originală se preia, în fiecare an, de către unitățile producătoare de cartofi de consum, unde se reînnoiește pe loturi semincere proprii. **În unitățile unde este prevăzută reînmulțirea cartofilor de sămînță timp de 2 ani, ar trebui să existe deci, loturi semincere anul I, pe 6 la sută din suprafață totală de cartof, și loturi semincere anul II, pe o suprafață echivalentă cu 24 la sută din totalul suprafeței cultivate. Acolo unde reînmulțirea se face un singur an, lotul semincer se organizează pe 24 la sută din suprafață, iar pen-**

Dr. ing. Matei BERINDEI
director adjunct științific la Institutul de cercetări pentru cultura cartofului și sfeclei de zahăr, Brașov

(Continuare în pag a 3-a)

I.A.S. PECICA Locul I pe țară și explicațiile succesului

Dintre miile de unități ale agriculturii noastre socialiste, una s-a remarcat în mod deosebit în îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan pe anul 1968. Ea este **Întreprinderea agricolă de stat Pecica, din județul Arad, care, pe baza rezultatelor obținute, a fost declarată fruntașă pe țară, fiindu-i atribuite steagul și diploma de onoare a Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România.**

Producțiile realizate de întreprinderea din Pecica vorbesc de la sine despre eforturile harnicului său colectiv, despre priceperea cu care oamenii au acționat pentru a învinge condițiile neprielnice de climă ale anului trecut și a obține rezultate superioare. Bilanțul activității sale economice, ca și al multor altor întreprinderi agricole, confirmă totodată efectul pozitiv al măsurilor luate de partid privind îmbunătățirea conducerii și planificării în agricultura de stat. Au fost astfel stimulate spiritul de inițiativă și răspunderea conducătorilor de ferme, interesul pentru folosirea eficientă a mijloacelor materiale și bănești din dotare, organizarea superioară a producției.

În profilul întreprinderii agricole de stat Pecica, predominantă este producția vegetală; porumbul, grîul și floarea-soarelui au ocupat, în această ordine, suprafețele cele mai întinse : porumbul — 6 110 ha, grîul — 2 800 ha, floarea-soarelui — 900 ha. Fireste că, ținînd seama de suprafața atribuită, cît și de producțiile planificate a se obține, cultura de porumb a ocupat un loc central în preocupările lucrătorilor întreprinderii.

Intreaga suprafață de teren destinată porumbului, ca de altfel și cea pentru floarea-soarelui, a fost arată din toamnă, în primăvară fiind aplicate numai lucrări de întreținere, care să asigure semințelor un bun pat germinativ.

Odată hotărîtă amplasarea culturii, răspunderile pentru soarta producției au fost diversificate, ținînd seama că o parte din terenul de cultură, 2 455 ha, urma să fie irigată. Lucrările agrotehnice au trebuit, așadar, stabilite în funcție de această împrejurare : densitatea plantelor și lucrări de întreținere diferite,

Livia POPA

(Continuare în pag. a 5-a)

DIN SUMAR:

- *REZULTATE ÎN AMELIORAREA SOLURILOR SALINIZATE (pag. 2)*
- *CE DENSITATE RECOMANDAȚI ÎN RAPORT CU : SOIUL (HIBRIZII), UMIDITATEA, FERTILITATEA, TEHNOLOGIA (pag. 3)*
- *ACTUALITĂȚI IEȘENE (pag. 4)*
- *ACUMULĂRI LA NIVELUL MAXIM AL PREVEDERILOR STATUTARE, INVESTITE CU CHIBZUINȚĂ (pag. 5)*

FERMA DIDACTICĂ — O NECESITATE IMEDIATĂ

OPINII

Dr. ing. Teodor MARIAN
director general în Consiliul Superior al Agriculturii

E un adevăr acceptat de toată lumea. Agricultura modernă înseamnă, înainte de toate, introducerea în practica de fiecare zi a cuceririlor celor mai îndrăznețe ale științei. De aici și nevoia ca organizarea producției să fie îndrumată pas cu pas de către cadre tehnice, care și-au însușit și își însușesc permanent tot ce este nou și eficient în teoria și practica agricolă.

Se poatea afirma pe bună dreptate că în ce privește asigurarea cadrelor tehnice necesare producției din agricultură, în țara noastră s-a făcut un salt revoluționar față de stările de lucruri de acum un sfert de veac. Vom sublinia doar că numai în ultimii zece ani, prin grija partidului și guvernului, au fost pregătiți peste 39 000 de tehnicieni, iar în prezent în școlile tehnice și liceele agricole învață peste 29 600 de elevi.

Problema care se pune din capul locului este : cum îi pregătim pe acești elevi pentru a deveni cadre de nădejde, spre a avea certitudinea că, după absolvirea școlii aceștia nu vor tinde să se transforme în simpli „inspectori" privind desfășurarea lucrărilor, ci vor fi oameni care să participe direct la procesul de producție, buni cunoscători ai fiecărei operații tehnice, capabili să îndrume concret numeroasele procese reclamate de lucrările la zi din fiecare campanie agricolă.

De bună seamă că această acumulare de cunoștințe practice — paralel cu cele teoretice — nu este posibilă decît în condițiile asigurării posibilităților de lucrări practice pentru elevi, permanent, lună de lună, an de an, în cursul instrui-

(Continuare în pag. a 6-a)

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

În perioada 25—31 martie, vremea s-a menținut rece și umedă, cu cerul mai mult acoperit. Au căzut precipitații sub formă de zăpadă, lapoviță și ploaie.

Temperaturile medii zilnice, deși pozitive în cea mai mare parte a țării, au rămas inferioare față de valorile plurianuale cu 2° la 7°. În ultima zi a intervalului, temperaturile medii din stratul arabil oscilau între 3° și 6° în jumătatea de vest a țării, 1° și 3° în Muntenia și Dobrogea și în jurul lui 0° în Moldova.

Din precipitațiile căzute s-au înregistrat cantități de apă de 10 la 30 mm în cea mai mare parte a țării. Pe zone mai restrînse din vestul și estul țării, cantitățile au fost mai mici de 10 mm. Cele mai mari cantități de apă — peste 30 mm — s-au măsurat în sud-vestul Olteniei.

În ultimele zile, condițiile meteorologice s-au ameliorat în majoritatea zonelor agricole. Temperatura și umiditatea din sol sînt prielnice proceselor de germinare și răsărire. Regimul fenologic la flora spontană și cultivată se desfășoară cu o întîrziere de 6—8 zile în vestul țării și Transilvania, 16—20 zile în sud și 22—24 zile în Moldova.

Timpul probabil pentru intervalul 3—9 aprilie : Vreme în general umedă la început, apoi în curs de ameliorare. Cerul va fi mai mult noros.

Vor cădea ploi locale, iar în nordul țării și în regiunea de munte se va semnala izolat lapoviță și ninsoare. Vînt potrivit predominînd din sectorul estic.

Temperaturile minime vor fi cuprinse între —1° și 9°, iar maximele între 6° și 16°. Brumă locală.

REZULTATE ÎN AMELIORAREA SOLURILOR SALINIZATE DIN DEPRESIUNEA JIJIA – BAŞEU

Solurile salinizate cuprind în depresiunea Jijia-Başeu suprafeţe însemnate situate în pantă şi la baza versanţilor.

În scopul ridicării producţiei agricole pe astfel de terenuri, s-a început, de către D.I.F.O.T. Suceava, experimentarea unor măsuri agrotehnice şi ameliorative. Au fost organizate pentru aceasta loturi experimentale, pe o durată de 5 ani, în unele cooperative agricole din depresiunea Jijia-Başeu. Observaţii sistematice s-au făcut pe un sol salifer, la cooperativa agricolă din Zlătunoaia, judeţul Botoşani, puternic erodat, cu pH 8,2, avînd 10,53 mg la sută cloruri, 109,88 mg sulfaţi şi o pantă de 18 la sută. Îndrumările tehnice au fost acordate de profesorul doctor docent Cristache Oprea de la Institutul agronomic din Timişoara. Pe lotul experimental de la Zlătunoaia s-au aplicat cîte 2,5, 5, 7 şi 10 tone de fosfogips la hectar, la aceleaşi culturi agricole. S-a constatat că este mai potrivit ca la început să se aplice doze mici de fosfogips şi, în funcţie de rezultate, amendarea să se repete la intervale de 3—4 ani, decît să se administreze doze mari, care necesită investiţii costisitoare.

După aplicarea fosfogipsului, solurile au fost îngrăşate cu azot, dat sub formă de sulfat de amoniu. Analizele chimice au scos în evidenţă că pe suprafeţele unde s-a administrat fosfogips nu este necesar să se aplice îngrăşăminte cu fosfor timp de cîţiva ani.

Fosfogipsul a fost procurat de la Valea Călugărească, judeţul Prahova, în mod gratuit şi conţine 80 la sută gips, 3—7 la sută anhidridă fosforică şi restul apă. Aplicarea fosfogipsului pe solurile sărăturate înlocuieşte cu calciu ionul de sodiu absorbit, fapt ce contribuie la îmbunătăţirea însuşirilor fizice ale acestor soluri şi la corectarea reacţiei alcaline.

Fosfogipsul se împrăştie toamna, de preferinţă pe solurile salinizate după care urmează discuirea terenului, apoi se administrează gunoiul de grajd, puţin fermentat, şi se ară la adîncimea de 20—25 cm. Dacă unităţile agricole socialiste doresc să aplice fosfogipsul pe suprafeţe mai mari se recomandă ca seminţele de grîu să fie înmuiate într-un vas cu apă în care s-a dizolvat amendamentul.

Solurile salinizate nu trebuie arate la un grad prea mare de umiditate adîncindu-se arătura astfel încît să nu se aducă săruri la suprafaţă.

Pe toate solurile salinizate se recomandă să se aplice mai întîi măsurile agrotehnice cele mai corespunzătoare şi, în funcţie de rezultatele obţinute, să se treacă la lucrări mai costisitoare.

Pe solurile salinizate, arăturile de toamnă se vor executa cu întîietate pe suprafeţele în pantă şi numai pe curbele de nivel, astfel ca în timpul iernii să se formeze valuri de zăpadă.

Rezultatele experimentale şi de producţie ne-au permis să facem o grupare a principalelor plante agricole în funcţie de sensibilitatea lor pe solurile salinizate.

Pe terenuri sărăturate, unde nu s-au aplicat măsurile ameliorative indicate, dacă sînt cultivate plantele sensibile la săruri, printre care ovăzul, mazărea, fasolea, bobul, cartoful, porumbul, trifoiul, dau producţii foarte mici şi nerentabile. Pe lotul experimental de la Zlătunoaia, cultivîndu-se porumb şi aplicîndu-se fosfogips în cantităţi diferite s-a reuşit să se realizeze la hectar, trei ani consecutiv, o producţie boabe de 2 180 kg, 3 760 kg şi, respectiv 3 600 kg, faţă de martorul care a variat de la 900 la 1 600 kg/ha.

O altă plantă sensibilă, experimentată, a fost fasolea ; pe solul tratat cu fosfogips şi în cazul aplicării unei agrotehnici superioare s-au obţinut la hectar doi ani la rînd, 636 kg şi, respectiv, 600 kg de boabe, faţă de martorul de 50—90 kg/ha.

Plante cu rezistenţă mijlocie la săruri s-au dovedit a fi grîul şi secara de toamnă, floarea-soarelui, sorgul, sparceta şi festuca. Dintre acestea au fost experimentate grîul, floarea-soarelui şi sorgul, pe un teren unde s-a folosit fosfogips în anul 1963. S-au obţinut, la hectar, la grîul din soiul Cenad, 2 700 kg, iar la soiul Bezostaia, doi ani consecutiv, 2 090 kg şi, respectiv, 2 230 kg, faţă de producţia martor, care a fost între 1 240— 1 500 kg/ha.

La cultura florii-soarelui s-a realizat la hectar, trei ani la rînd, o producţie de 1 150 kg, 1 240 kg şi, respectiv, 1 400 kg, faţă de producţia martor de 760—900 kg/ha.

În cadrul lotului de la Zlătunoaia a făcut unele cercetări şi Staţiunea experimentală Suceava, (laboratorul de agrotehnică în pantă) ; s-a cultivat sorg, de la care s-a obţinut o producţie de 3 000 kg/ha, în anul 1965, şi 3 200 kg/ha, în anul 1966. Această plantă poate da producţii de cca 2 000 kg/ha pe solurile salinizate chiar fără aplicarea de amendamente.

În sfîrşit, a treia grupă de plante rezistente la săruri cuprinzînd, orzul, sfecla de zahăr, sfecla furajeră, sulfina galbenă, albă şi ghizdeiul. Dintre acestea au fost experimentate în condiţii de amendare cu fosfogips, sulfina albă şi galbenă. Producţia de masă verde realizată la hectar, la aceste plante, în doi ani consecutiv, a fost de peste 40 000 kg de masă verde, faţă de 18 000 kg/ha de masă verde la martor.

În toate experienţele relatate, eficacitatea amendamentelor şi a îngrăşămintelor minerale a fost mult mărită, deoarece s-a aplicat întregul complex de măsuri antierozionale menite să evite spălarea părţii superioare a solului, concomitent cu îngrăşămintele administrate.

Ridicarea potenţialului roditor al solurilor salinizate se poate face şi prin irigarea acestora cu apa acumulată în iazuri care are un procent de săruri mai scăzut decît apa din Jijia, Sitna, Potriga etc., chiar fără aplicare de amendamente. Combinarea între amendarea cu fosfogips şi irigare poate duce la ameliorarea totală a solurilor salinizate.

Ing. Niţu TEODOR
directorul D.I.F.O.T. Suceava

Rentabilizarea presupune o folosire raţională a maşinilor

Bilanţul anului trecut s-a încheiat, pentru întreprinderile de mecanizare a agriculturii din judeţul Bihor, cu rezultate care au generat vii discuţii, atît la nivelul întreprinderilor cît şi la cel al direcţiei agricole.

În 1968, planul de venituri al I.M.A. din judeţ nu s-a îndeplinit cu peste cinci milioane de lei. Pe de altă parte, în loc de reducerea cheltuielilor prevăzute, s-a înregistrat o depăşire a lor cu 1 171 000 lei. Şi, de bună seamă, aceste lucruri au avut o influenţă negativă asupra raportului între venituri şi cheltuieli, respectiv asupra nivelului cheltuielilor la 1 000 de lei venituri, care, după cum se ştie, este principalul indicator economic al I.M.A.

Participarea celor nouă întreprinderi din judeţ la aceste nerealizări a fost destul de diferită. **I.M.A. Săcueni**, de exemplu, care s-a ocupat de asigurarea unui front de lucru continuu, a executat, pe lîngă toate lucrările cerute de cooperativele agricole şi o gamă largă de transporturi cu autocisternele şi remorcile, de reparaţii la utilajele de irigaţii şi la instalaţiile de încălzire a serelor etc. În afară de reducerea cu 13,70 lei sub o mie de lei, a cheltuielilor la 1 000 lei venituri, activitatea acestei unităţi s-a soldat şi cu o diferenţă favorabilă, de peste un milion de lei, între venituri şi cheltuieli. Alte două unităţi — **Episcopia Bihor** şi **Valea lui Mihai** — au înregistrat economii la dotaţii.

Realizările celor trei unităţi nu au putut influenţa favorabil rezultatele pe judeţ, deoarece contribuţia lor a fost anihilată de pierderile înregistrate de celelalte întreprinderi. Numai **I.M.A. Ghiorac**, de exemplu, a înregistrat o depăşire la dotaţii de 2 400 000 lei.

Cauza principală a nerealizării veniturilor planificate în I.M.A. din judeţul Bihor o constituie insuficienta preocupare pentru folosirea din plin a utilajelor şi a forţei de muncă. Iar în această privinţă nu există nici un fel de scuze. Faptul este demonstrat şi de aceea că acolo unde a existat preocupare din partea întregului colectiv, s-au găsit suficiente căi de sporire a veniturilor. **I.M.A. Cefa**, de exemplu, a executat 17 000 kg de împletituri de sîrmă pentru garduri, lucru ce a adus unităţii venituri în valoare de 87 590 lei, respectiv un beneficiu de 18 000 lei. Această acţiune a asigurat de lucru mecanizatorilor, într-o perioadă în care activitatea în cîmp era destul de scăzută, precum şi acoperirea volumului de salarii de 34 840 lei. De asemenea, din veniturile peste plan, de 1 012 000 lei, realizate de întreprinderea **Sînmartin**, peste 165 000 lei au fost obţinuţi din transporturi.

Cele cîteva exemple demonstrează că depistarea şi fructificarea unor noi posibilităţi de lucru pot aduce venituri importante unităţilor de mecanizare. Şi, dacă toate întreprinderile din judeţ ar fi înţeles acest lucru, la finele anului trecut nu am fi consemnat în darea de seamă cinci milioane de lei pierderi.

Printr-o organizare temeinică a producţiei şi a muncii, întreprinderile din judeţ au posibilitatea să extindă volumul şi sortimentul de lucrări agricole şi neagricole, concomitent cu reducerea cheltuielilor. În acest scop, direcţia agricolă şi-a propus ca, pe lîngă utilajele ce vor fi primite în dotare, să sprijine unităţile în adaptarea maşinilor existente pentru efectuarea de noi lucrări. De exemplu, la **I.M.A. Valea lui Mihai** se va extinde mecanizarea lucrărilor de plantare a legumelor. De asemenea, în cooperativele deservite de întreprinderile din **Beiuş** şi **Tileagd**, accentul se va pune pe mecanizarea completă a recoltatului inului pentru ulei, a lupinului, cartofilor şi cînepii — culturi ce ocupă suprafeţe însemnate în cooperativele din zona de deal a judeţului nostru. La **Episcopia Bihorului**, mecanizarea lucrărilor la cultura sfeclei de zahăr se va realiza prin folosirea maşinii SPC-6 adaptată pentru semănatul în buchete, fapt ce va permite efectuarea ulterioară a lucrărilor de îngrijire a culturii cu mijloace mecanice. Concomitent cu cele arătate, o atenţie deosebită se va da şi extinderii lucrărilor în viticultură, pomicultură şi în fermele de animale. În sectorul zootehnic, mecanizarea se va extinde îndeosebi la lucrările de preparare a furajelor şi de transport a acestora, la alimentarea cu apă şi evacuarea reziduurilor, la muls, tuns etc.

Principalul în activitatea întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii este însă, după cum se ştie, nu numai sporirea volumului de lucrări şi diversificarea acestora, ci şi realizarea lor la un înalt nivel agrotehnic, în perioadele optime. În acest scop, toate întreprinderile s-au angajat să contribuie la obţinerea, de către cooperativele agricole, a unor producţii mai mari decît şi-au înscris în plan. Sarcina noastră este de a urmări ca aceste angajamente să fie duse la îndeplinire.

Aplicarea principiului gestiunii economice proprii va trebui să-şi arate roadele şi în întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii din judeţul nostru. Dacă în anul trecut, de exemplu, numai o singură unitate a obţinut beneficii, în 1969 sînt planificate trei : cele din Episcopia Bihorului, Valea lui Mihai şi Săcueni. Totodată, se prevede ca, pe ansamblul unităţilor, să se realizeze o diferenţă favorabilă între venituri şi cheltuieli de aproape nouă milioane de lei, reprezentînd, faţă de anul trecut, o creştere a veniturilor cu 9 la sută şi o reducere a cheltuielilor cu 6 la sută.

Ing. Gh. FOICA
Teodor TUŞ
de la Direcţia agricolă a judeţului Bihor

INFORMAŢII

Cursuri de perfecţionare a mecanicilor agricoli

În cadrul acţiunii de ridicare a nivelului de cunoştinţe a mecanizatorilor, în fiecare judeţ, au loc cursuri, instructaje sau schimburi de experienţă. Recent, sectorul de mecanizare din Direcţia agricolă judeţeană Neamţ, a organizat un instructaj cu mecanicii de întreţinere de la secţiile de mecanizare. Au fost susţinute lecţii teoretice privind întreţinerea şi stocajul maşinilor agricole, planificarea şi urmărirea cheltuielilor la reparaţii, gospodărirea carburanţilor şi lubrifianţilor, executarea unor lucrări de calitate ireproşabilă. La secţia Roznov — a I.M.A. Podoleni — au fost făcute demonstraţii practice cu maşinile noi intrate în dotaţia unităţilor. Au fost prezentate, de asemenea, maşinile adaptate pe plan local, pentru distribuirea îngrăşămintelor concomitent cu prăşitul, dispozitivul montat pe semănătoarea S.P.C. 6, pentru semănatul cinepei concomitent cu porumbul şi altele.

Premiile Societăţii naţionale române pentru ştiinţa solului

Pentru a stimula activitatea ştiinţifică şi profesională de specialitate, Societatea naţională română pentru ştiinţa solului a înfiinţat trei premii — premiul Gh. Munteanu — Murgoci, premiul Teodor Saidel şi premiul Gh. Ionescu-Şişeşti. **S-a înfiinţat, de asemenea, un premiu special care se acordă, în cazuri deosebite unor membri ai societăţii cu o îndelungată şi valoroasă activitate precum şi o medalie care se atribuie unor personalităţi din ţară sau străinătate pentru merite şi realizări de seamă în domeniul ştiinţei solului sau în activitatea societăţii.**

Premiile se distribuie celor mai bune lucrări elaborate de membrii societăţii, fiecare decernîndu-se odată pe an, pentru cîte o singură lucrare. Acestea pot face parte din toate domeniile de activitate a societăţii : fizica solului, chimia solului, biologia solului, fertilitate, nutriţia plantelor etc. În acest an, termenul de propunere spre premiere al lucrărilor se prelungeşte, în mod excepţional pînă la 31 mai.

Pregătiri pentru sporirea recoltelor

Numeroase scrisori sosite în ultimele zile la redacţie relatează despre pregătirile efectuate în vederea muncilor de primăvară.

Astfel, vechiul nostru corespondent Tache Vasilache, **ne arată că la cooperativa agricolă din Cîndeşti, judeţul Neamţ, au fost transportate pe ogoare 3 200 de tone de gunoi de grajd cu care au fost fertilizate 160 de hectare pe care se vor cultiva porumb şi cartofi. Importante cantităţi de îngrăşăminte au fost transportate şi în livadă şi la sectorul legumicol.**

La fel au procedat şi cooperatorii din comuna Bucecea, judeţul Suceava, care — după cum ne relatează tov. Aurel Zaharia — **au transportat 9 000 de tone de gunoi de grajd şi 1 400 tone de amendamente pe terenurile destinate sfeclei de zahăr şi altor plante tehnice.**

Despre primele lucrări în sectorul legumicol ne-a informat corespondentul Ilie Şerban **de la cooperativa agricolă din comuna Vărăşti, judeţul Ilfov. În această unitate au fost însămînţate 40 de hectare cu rădăcinoase, menţiuni deosebite cuvenindu-li-se brigadierilor** Cristache Penu, C-tin Buturugă, Ion Spătaru, Marin Bonca **şi** Gheorghe Dincă.

La cooperativele agricole din comuna Făcăeni, judeţul Ialomiţa — ne înştiinţează tov. Constantin Frîncu — **s-au construit o parte din serele necesare obţinerii unor producţii sporite de legume.**

Despre lucrări asemănătoare ne-au scris şi prof. Ion Martolea **din Chilişeni, judeţul Suceava,** Stan Roşculeţ **de la I.L.F. Prahova şi** Carol Bora **din Craiova.**

În curînd!

UN NOU CONCURS DOTAT CU PREMII!

NOI MAŞINI OMOLOGATE

În scopul sporirii productivităţii maşinii de plantat răsaduri M.P.R.-5 — au fost concepute şi realizate două echipamente : unul pentru plantat răsaduri în ghivece nutritive şi altul pentru plantatul cartofilor încolţiţi.

Echipamentul de plantat răsaduri în ghivece nutritive...

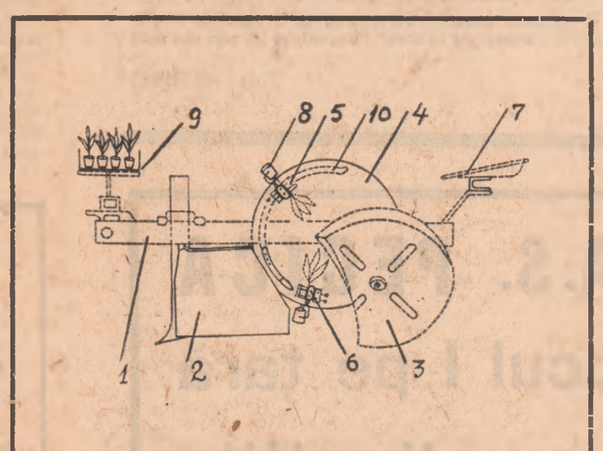

Fig. 1 — SECŢIA DE PLANTAT GHIVECE NUTRITIVE 1 — cadru ; 2 — brăzdar ; 3 — roată de tasare ; 4 — disc de plantare ; 5 — lamă elastică ; 6 — piesă cu ghiare ; 7 — scaun ; 8 — ghiveci nutritiv ; 9 — platformă ; 10 — camă de ghidaj.

Este alcătuit din cinci brăzdare speciale cu aripile din tablă de oţel. Echipamentul este prevăzut cu 30 de piese speciale din masa plastică, fiecare piesă avînd două ghiare de prindere din sîrmă de oţel cu vîrful ascuţit. Brăzdarele se montează pe secţiile de plantare ale maşinii M.P.R.-5, în locul celor pentru plantat răsaduri, iar piesele din masă plastică se fixează pe discul de plantare cu ajutorul unor şuruburi cu piuliţă.

Pe fiecare disc de plantare se pot monta una pînă la şase piese de prindere a ghivecelor nutritive, în funcţie de distanţa stabilită între plante pe rînd. Celelalte ansamble ale maşinii de plantat răsaduri, rămîn neschimbate.

În timpul lucrului, brăzdarele speciale cu aripi lărgite deschid brazda, iar roţile de tasare care rulează pe suprafaţa solului pun în mişcare discurile de plantare echipate pe o parte cu plăcuţele elastice, iar pe cealaltă cu piesele speciale cu ghiare ascuţite. Muncitorul aflat pe scaunul secţiei de plantare, apucă cu mîna cîte unul din ghivecele nutritive, îl întoarce cu partea inferioară în sus şi, apoi, îl aşează în aparatul de plantare astfel ca vîrful ghiarelor de la piesa specială să se înfige în peretele ghiveciului. Planta se pune în dreptul semnului indicator al plăcuţei elastice (fig. 1).

Prin rotirea discului de plantare, cama apropie plăcuţa elastică de disc prinzînd tulpina plantei, iar ghiveciul este purtat de disc şi aşezat în brazda deschisă, după care planta este eliberată de lamela elastică.

Se menţionează că, pentru lucrul în teren pregătit în prealabil cu ajutorul modelatorului este necesar ca maşina să fie echipată cu un număr par de secţi de plantare (adică 4 în loc de 5).

Viteza de lucru a maşinii în cazul plantării ghivecelor nutritive este la 0,3 ... 0,4 km/ha. Productivitatea medie este de 0,27 ha/schimb.

...şi cartofi încolţiţi

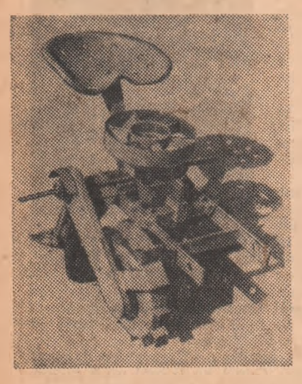

În componenţa echipamentului intră patru secţii de construcţie specială şi un stelaj metalic pe care se aşează lăditele cu cartofi încolţiţi. Brăzdarele şi stelajul metalic se montează pe cadrul masinii de plantat răsaduri M.P.R.-5, în locul secţiilor de plantat răsaduri care se demontează.

Secţia de plantare (fig. 2) este compusă dintr-un cadru metalic pe care se montează suportul de fixare al brăzdarului, brăzdarul de tip monodisc plan, aparatul de distribuţie al cartofilor, tubul de conducere a cartofilor spre brazda deschisă, scaunul pentru muncitor, precum şi organul de acoperire a cartofilor plantaţi — format din două discuri sferice cu poziţie reglabilă.

Transmisia mişcării către secţiile de plantare a cartofilor se face cu ajutorul unor roţi dinţate şi lanţ Gall 11, iar între secţiile de plantare — prin axe cardanice telescopice.

În timpul lucrului muncitorul, care stă pe scaunul metalic, introduce cîte un tubercul în fiecare din cele 6 locaşuri ale aparatului de distribuţie. Prin mişcarea de rotaţie, distribuitorii aduc cîte un tubercul deasupra tuburilor de conducere lăsîndu-l apoi să cadă prin tub în rigola deschisă de brăzdar ; după aceea, discurile acoperă tuberculii cu pămînt, formînd biloane.

Echipamentul de plantat cartofi încolţiţi execută plantarea pe 4 rînduri echidistanţate la 60 - 70 cm, între rînduri, sau în benzi după schema 80 + 60 + 80 cm şi la distanţa pe rînd de 20 — 40 cm, reglabilă în 6 trepte.

Viteza de deplasare a maşinii în timpul lucrului la plantarea cartofilor încolţiţi este de 0,8 ... 1,2 km/h, iar productivitatea de 0,21 ha/schimb.

Ing. Gh. MĂNIŞOR
de la Direcţia tehnică a mecanizării din Consiliul Superior al Agriculturii

ÎNTREBĂRI ŞI RĂSPUNSURI

Hungazinul

Un grup de cititori, lucrători ai întreprinderilor agricole de stat, doresc să afle amănunte în legătură cu erbicidul „Hungazin". Le satisfacem dorinţa în rîndurile de faţă.

Hungazinul face parte din grupa erbicidelor triazinice şi se foloseşte cu succes în combaterea buruienilor din cultura porumbului, în viticultură şi pomicultură.

În cazul culturii de porumb, el se poate administra înainte de semănat sau odată cu însămînţarea. Pe terenuri nisipoase (uşoare) se aplică 3,0—3,5 kg/ha, pe terenuri cu rezistenţă mijlocie şi şesuri 3,5—4 kg/ha, iar pe soluri grele 4—4,5 kg/ha. În toate cazurile se admite o concentraţie de 1 la sută.

Pe soluri foarte grele şi cu totul excepţional se poate folosi o concentraţie mai mare de 4,5—5,5 kg la o sută de litri de apă. Pe terenurile astfel tratate timp de 3 ani nu se va însămînţa decît porumb. O grijă deosebită trebuie acordată administrării uniforme a erbicidului pe toată suprafaţa. De aceea, este necesar ca, înainte de prepararea soluţiei, praful respectiv să se înmoaie în apă timp de o jumătate de oră. Preparatul se introduce apoi în rezervorul maşinii printr-o sită fină.

Nu se recomandă executarea stropitului pe terenuri noroioase, alunecoase, respectiv pe pante mai mari de 15 grade. În asemenea situaţii, lucrarea se va efectua numai dacă înclinarea agregatului nu depăşeşte ± 20 la sută.

Hungazinul se poate aplica şi în viticultură, cu condiţia ca via să aibă cel puţin 4 ani. Erbicidul se administrează după arătură, în doze de 3—4 kg/ha, iar în al doilea an, în doze de 4 kg/ha. Pe terenurile grele se dă cîte 4—5 kg/ha, iar în al doilea an cîte 5 kg.

În livezile de meri şi peri, tratarea cu hungazin se face în plantaţiile care au vîrsta de 4 ani. Administrarea erbicidului se execută în martie—aprilie, după care se interzice orice lucrare a solului.

Hungazinul P.K. cu DIKONIRT sau în combinaţie cu alte erbicide, se poate folosi după însămînţarea culturilor înainte de răsărirea buruienilor. Modul de administrare : la cantitatea de 2/3 hungazin PK (în general 2—3 kg) se adaugă 1,5 kg DIKONIRT, pentru fiecare hectar. În regiunile secetoase, pe terenuri grele, amestecul acesta constituie o formă principală de combatere.

În privinţa protecţiei muncii, hungazinul nu este vătămător pentru oameni şi animale. Se recomandă însă o atenţie mare pentru ca praful sau soluţia să nu ajungă în gură, nas sau ochi. Este indicat, de asemenea, purtarea achipamentului de protecţie. După terminarea lucrărilor, maşinile trebuie foarte bine spălate cu apă şi leşie.

Ing. I. BRETTFELD

UZINA DE REPARAŢII CIULNIŢA

repară

tractoare UTB. 26—27 ;
tractoare U. 650—651 ;
tractoare pe şenilă — DT. 54, S—650 ;
motoare de schimb — DT — 35, 36 şi D—103 ;
recondiţionări de piese şi subansamble de tractor.

FABRICA DE ANTIBIOTICE IAŞI

produce :

BIOSTIMULATOARELE :

AUREX (aureociclină furajeră 20%). Utilizat împreună cu nutreţurile concentrate duce la un spor de creştere de 5—20%.

BEVITEX (concentrat de vitamina B12 furajeră) Contribuie la o mai bună asimilare a hranei şi în special a proteinei vegetale.

TETRAXIN Amestecat cu hrana, Tetraxinul stimulează creşterea animalelor tinere şi a celor puse la îngrăşat.

CE DENSITATE

recomandați în raport cu:

1. SOIUL (hibrizii)
2. UMIDITATEA
3. FERTILITATEA
4. TEHNOLOGIA

RĂSPUND:

Prof. dr. docent N. HULPOI

director adjunct științific la I.C.C.P.T. Fundulea

1 Criteriile de orientare pentru realizarea unei densități optime la porumb, în funcție de zonă sînt : grupa de precocitate a hibrizilor, rezerva de apă acumulată în sol și fertilizarea.

La **porumb**, grupa de precocitate a hibrizilor este hotărîtoare în stabilirea densității, în toate zonele unde rezervei bune de apă din sol i se adaugă precipitații mai abundente în timpul verii în acest an se recomandă, deci, **45 000—50 000** de plante la hectar, la hibrizi-tardivi și **50 000—55 000** de plante, la hibrizii mai precoce.

2 În zonele din sud-estul țării, în funcție de rezerva de apă din sol, caracteristică acestui an, se recomandă pentru **porumb**, realizarea unei densități de minimum **40 000** de plante recoltabile — la hibrizii tardivi și de **45 000—50 000** de plante — la hibrizii mai precoce.

Aceleași condiții de umiditate fac necesară realizarea unei densități de **40 000** de plante recoltabile la **floarea-soarelui** și de **50** de plante la mp, **la soia**, în toate zonele, indiferent de soi sau fertilitate.

În condiții de irigare, la porumb trebuie să se asigure **50 000** de plante — la hibrizii foarte tardivi, **55 000** de plante — la hibrizii semiprecoce și **60 000** la hibrizii precoce ; la **floarea soarelui** se recomandă **40 000** de plante la hectar iar la **soia — 50—70** de plante la mp.

3 La **porumb**, în Transilvania, Moldova, Maramureș și în zonele premontane (unde se cultivă hibrizii precoce) se recomandă **50 000** de plante la hectar, pe solurile fertile și îngrășate și **40 000—45 000** de plante, pe solurile mai sărace, neîngrășate și neamendate.

Dr. ing. I. POPOVICI

directorul Institutului de cercetări pentru cultura cartofului și sfeclei de zahăr — Brașov

1 În **cultura cartofului** în condițiile speciale din această primăvară, cînd, în multe unități materialul care se folosește la plantare este de o calitate mai slabă, stabilirea unei densități optime este de maximă importanță. Acolo unde materialul săditor întrunește toate condițiile de calitate, densitatea recomandată ca optimă este de **50 000** de plante la hectar la soiurile timpurii și de **45 000** de plante la hectar, la soiurile tîrzii. Față de aceste cifre, în unitățile unde calitatea materialului săditor este mai slabă, densitatea la plantare va fi mărită cu cca **5 000** de plante la hectar, atît la soiurile timpurii cît și la cele tîrzii.

La **sfecla de zahăr**, semănată cu mașina SPC-6, trebuie să se realizeze, la semănat, **500 000—700 000** de plante la hectar. Se folosesc, în acest scop discurile cu 68 de orificii.

2 Datorită faptului că în acest an există condiții de umiditate favorabile și pentru că s-au afectat cantități mai mari de îngrășăminte, la sfecla de zahăr se va respecta în final, limita superioară a densității, de **100 000** de plante la hectar. În nici un caz, după rărit densitatea nu va trebui să scadă sub **90 000** de plante la hectar. Foarte importantă este, mai ales acolo unde se va recolta mecanizat, repartizarea uniformă a plantelor pe rînd. În acest scop, cînd se seamănă la distanța de 45 cm între rînduri, la rărit se lasă 22—24 cm între plante, pe rînd. Nerealizarea densităților recomandate ca optime duce, negreșit, la înrăutățirea substanțială a calității tehnologice a rădăcinilor.

În condiții de irigare, la cartof, densitatea va fi, neapărat, mărită cu **5 000—7 000** de plante la hectar.

Ing. M. DUMITRESCU

șef de secție la Institutul de cercetări pentru legumicultură și floricultură

În condițiile specifice acestui an, cînd în legumicultură se va practica intens cultura pe teren modelat și irigarea de suprafață pe brazde lungi, densitatea variază mai ales în funcție de soi și de modul de cultură (tehnologie).

1 La **soiurile de varză timpurie** Dittmark și Prima recoltă, la **conopida timpurie** din soiurile Timpurie de Erfurt și Bulgăre de zăpadă, se recomandă **48 000** de plante la hectar. În acest scop, răsadul se plantează pe brazde ridicate, în benzi de cîte 2 rînduri ; distanțele sînt : între rînduri — 60 cm, pe rînd — 30 cm și între benzi — 80 cm.

La **soiurile de varză de vară** Gloria, Snagov 81 și Ialomița 28, densitatea optimă este de **40 000** de plante la hectar, iar pentru soiurile de **varză de toamnă** Victoria, 86, Licurișcă, De Buzău, Braunschweig și Amager, ca și pentru **conopida de toamnă** — de **32 000** de plante la hectar. Distanța pe rînd rămîne aceeași, reducîndu-se distanțele între plante pe rînd la 40 cm și respectiv 45 cm.

Indiferent de soi, la **ardeiul gras și gogoșar**, densitatea trebuie să fie de cel puțin **88 000** de plante la hectar. Pe brazde ridicate, cu lățimea de coronament de 50 cm, se plantează cîte două rînduri de răsaduri la următoarele distanțe : 30 cm între rînduri, 25 cm pe rînd și 66 cm între benzi. Pentru **pătlăgelele vinete** se vor asigura circa **44 000** de plante la hectar, după aceeași schemă de plantare, dar cu distanța între plante pe rînd, de 50 cm.

4 **În cimp deschis și sub adăposturi tip tunel,** la tomatele timpurii densitatea optimă este de **36 000—40 000** de plante la hectar. În acest scop, pe brazde ridicate, se plantează cîte 2 rînduri, distanța între plante fiind de 35—40 cm, între rînduri de 50 cm și între benzi de 90 cm. **În solarii,** densitatea trebuie mărită la **50 000—60 000** de plante la hectar.

La cultura prin răsad, tomatele de vară necesită o densitate de **30 000** de plante la hectar. Pentru acesta, pe terenul modelat în brazde ridicate, cu lățimea de coronament de 50 cm, se seamănă la distanțe de 96 cm între rînduri și 40 cm pe rînd.

La **semănatul direct în cimp,** densitatea optimă a tomatelor de vară este de **60 000-62 000** de plante la hectar. Ea se realizează prin semănatul pe brazdă înaltă, (lată la coronament de 94 cm) în 2 rînduri, la distanțe de 30 cm între ele și de 110 cm între benzi. Cînd plantele au două perechi de frunze adevărate se răresc la 12—15 cm pe rînd.

Toate densitățile recomandate sînt eficiente numai în cazul unei fertilizări adecvate, 20—30 t de gunoi de grajd, în amestec cu 300 kg de superfosfat, 200 kg de azotat de amoniu și 100 kg de sare potasică, la hectar aplicate o dată cu lucrările de pregătire a terenului, la care se adaugă 3—4 îngrășări în timpul vegetației, cu îngrășăminte extraradiculare de tip Wuchsal, în doză de 4 l/ha **asigurării nevoii de apă în momentele critice și folosirii erbicidelor.**

Cercetătorii de la Institutul de legumicultură și floricultură-Ciolpani întreprind o gamă largă de studii și cercetări legate de ameliorarea și crearea de noi soiuri de legume. În seră se fac observații la cultura fasolei

Foto : AGERPRES

NOUTĂȚI

Tratarea semințelor de porumb cu heptaclor

Acest procedeu asigură o protecție parțială a culturilor de porumb împotriva gărgăriței frunzelor (Tanymecus dilaticollis Gill). La densități mai mici (10—12 exemplare la mp.) sau în condiții puțin favorabile dăunătorului, tratamentul cu Heptaclor poate înlocui complet prăfuirile. La densități mai mari (15—18 exemplare la mp.) sau condiții favorabile, intensitatea atacului este frînată pînă la executarea prăfuirilor.

Produsul necesar tratării a fost pregătit de Uzinele „9 Mai" — București și are un conținut de 35 la sută substanță activă. Tratamentul se efectuează de fiecare unitate, prin porzolare, folosindu-se 5 kg de Heptaclor la 1 kg de semințe. Pentru o mai bună adezivitate se introduce și apă, în proporție de 1 litru la 100 kg de semințe.

Deoarece la 1 hectar revin 15-20 g de substanță activă (și nu 2 000 g ca în cazul prăfuirilor) costul tratamentului nu depășește 5 lei. Semințele tratate cu TMTD pot fi tratate suplimentar și cu Heptaclor.

Dacă la 5 zile după răsărire numărul plantelor cu frunzele retezate pînă la punctul de bifurcație depășește proporția de 5 la sută, este necesară și aplicarea unei prăfuiri.

Vița de vie rezistentă la mană și făinare

Una din principalele preocupări ale cercetătorilor din domeniul protecției plantelor o constituie studierea rezistenței viței de vie față de mană și de făinare, în vederea raționalizării combaterii acestor păgubitoare boli. Paralel se întreprind lucrări pentru obținerea unor forme rezistente la atacul ciupercilor care produc bolile respective. Folosindu-se sămînță de la diferite soiuri și de la diferiți hibrizi valoroși din acest punct de vedere, și aplicîndu-se o selecție în masă a plăntuțelor rezultate din astfel de semințe, s-au obținut, în toamna trecută, 75 de vițe cu o bună rezistență la mană și făinare. La București, Murfatlar, Odobești, Greaca și Drăgășani, unde s-au efectuat lucrările, formele obținute se urmăresc în continuare pentru stabilirea însușirilor de productivitate.

Într-o serie de alte experiențe (efectuate la V. Călugărească, Pietroasele, Odobești, Greaca) s-a urmărit intensitatea atacului de mană și făinare, comparativ în plantațiile clasice și la formele înalte Constatarea a fost că, în cazul formelor înalte, atacurile de mană sînt mai reduse, atît ca intensitate cît și ca frecvență ; atacul de făinare este însă mai pronunțat decît în plantațiile clasice conduse pe spalier.

SEMINȚE GARANTATE Agrosem

Cultivatori

De la depozitele și magazinele AGROSEM, vă puteți procura imediat :

- **semințe de legume pentru răsaduri și culturi de cîmp din toate speciile și din soiuri valoroase produse în stațiunile experimentale și întreprinderile agricole de stat ;**
- **semințe de gazon și de diferite flori pentru grădini, parcuri, spații verzi, terenuri de sport etc.**

De asemenea se pun în vînzare pomi fructiferi și vițe de vie altoite pentru plantări în grădinile familiale.

Adresați-vă din timp tuturor întreprinderilor AGROSEM din țară care vă livrează semințe și material săditor din soiuri cu autenticitate și valoare culturală garantate.

Agrosem

OCOLUL SILVIC COMANEȘTI

str. Tudor Vladimirescu nr. 3

telefon 241

Oraș Comănești, județul Bacău

VINDE FARA REPARTIȚIE

1. Araci rășinoase **stas-850 ; 200 000 bucăți, la prețul de 1,25 lei bucata, minus rabatul comercial 20 la sută.**
2. Oiști de mesteacăn **cu lungimea de 3 m ; 3 000 bucăți, la prețul de 12,20 lei, minus rabatul comercial 20 la sută.**

Legumele protejate pretind o tehnologie specială

În cooperativele agricole de producție este prevăzută, în această primăvară, cultivarea de legume în adăposturi acoperite cu material plastic, pe o suprafață de peste 1 500 de hectare. Prezentăm, în cele ce urmează, cîteva indicații solicitate de revista noastră tovarășului prof. dr. Bujor MANESCU, **de la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu"-București, în legătură cu cerințele tehnologice specifice acestor culturi, în perioada actuală.**

Închiderea, fără întîrziere, a tuturor adăposturilor din material plastic este, poate, prima cerință a reușitei culturilor extra timpurii și timpurii, în acest an. Numai ținînd solariile închise ermetic, pînă la plantare se asigură svîntarea terenului și acumularea, în sol și în aer, a căldurii necesare.

Pregătirea terenului. În sere, acolo unde s-au făcut arături de toamnă, se intervine acum, cît mai grabnic, printr-o lucrare cu cultivatorul urmat de grapă. Dacă serele s-au montat primăvara și solul este, deci, tasat, se lucrează cu plugul fără cormană în agregat cu grapa, la 12—15 cm adîncime.

Fertilizarea este necesară și la plantare. Se recomandă, la hectar, 40 de tone de gunoi de grajd bine descompus sau 30 de tone de compost, în amestec cu 200 kg de azotat de amoniu, 150 kg de superfosfat și 200 kg de sare potasică.

Vîrsta răsadurilor are mare importanță. Cercetările au arătat că se obțin producții timpurii și economice numai dacă vîrsta răsadurilor nu depășește 35—45 de zile, la castraveți, varză și conopidă, și 45—55 de zile, la tomate, vinete și ardei. Se vor alege, deci, cu precădere pentru solarii, răsaduri care să nu depășească această vîrstă. Multe unități care au însămînțat prea devreme au acum răsaduri alungite. Va trebui deci ca pînă la plantare ele să fie „ținute pe loc" prin aerisiri puternice, udări moderate și cu cantități mici de apă, evitîndu-se, totodată, îngrășarea cu azot. Dimpotrivă, acolo unde au existat pierderi de răsaduri și s-au făcut noi însămînțări în ultimele 2—3 săptămîni, răsadurile vor trebui forțate prin temperaturi optime, îngrășări cu soluții de azotat de amoniu și udări repetate.

Plantarea. În mod normal, pentru ciclul de primăvară este indicat ca salata să se planteze între 5 și 10 martie, tomatele între 25 martie și 5 aprilie etc. E de la sine înțeles că acum aceste perioade nu mai pot fi respectate. Nu se pot da însă indicații generale. **Momentul plantării îl hotărește în fiecare unitate specialistul, în funcție de condițiile de temperatură, de specia cultivată și de starea terenului.** Atenție, însă, la modul de plantare : răsadurile alungite se transportă cu grijă și se plantează în poziție înclinată **și mai adînc** decît în mod obișnuit. Lucrarea fiind întîrziată se folosesc toate mijloacele mecanice și manuale, plantîndu-se intens, **pe porțiuni oricît de reduse.**

Suprafața de nutriție necesară fiecărei plante se asigură prin folosirea anumitor scheme de plantare. Pentru tomate se indică modelarea terenului în straturi înălțate, cu dimensiuni de 114 cm × 46 cm, 104 cm × 46 cm și respectiv 94 cm × 46 cm, după cum se folosește tractorul U-650, L-400 sau șasiul RS—09. Pe fiecare brazdă se plantează 2 rînduri de tomate, schema de plantare putînd fi, în funcție de tractorul folosit, de 85 cm + 75 cm × 30 cm, de 75 cm + 75 cm× 30 cm, sau de 70 cm + 70 cm × 30 cm. Vinetele se plantează fie în rînduri simple, la distanțe de 60 cm × 40 cm, fie în benzi, la 80 cm + 40 cm × 40 cm La ardeiul gras rezultate bune a dat schema de plantare de 70 cm + 30 cm × 20 cm. Pentru salată se recomandă plantarea la 20 cm × 20 cm, pentru dovlecei la 50 cm × 50 cm, pentru pepeni galbeni la 100 cm × 50 cm iar pentru fasole la 20 cm + 20 cm × 60 cm

În perioada de vegetație se fac **îngrășări decadale,** cu îngrășăminte organice lichide (must de grajd), în alternanță cu îngrășăminte minerale.

Irigarea se recomandă să se facă pe rigole, prin infiltrație sau prin circulația liberă a apei.

Prașile repetate, după fiecare udare, pînă la 15 cm adîncime sînt obligatorii, mai ales la tomate, pentru a se realiza o aerisire puternică și a se evita atacul bolilor.

LOTURI SEMINCERE

(Urmare din pag. 1)

tru zona de cultură a cartofului timpuriu el trebuie să reprezinte 50 la sută din suprafața cultivată în fiecare unitate.

Necesarul de sămînță originală pentru aceste loturi semincere se ridică, pe țară, la circa 55 000 de tone de cartofi. În 1968, producția de cartofi de sămînță din categoria „originală" s-a ridicat la 60 000 de tone. Se poate aprecia, deci, că problema cartofilor de sămînță este în mare măsură, rezolvată.

Se pune, atunci, în mod firesc întrebarea, de ce și în această primăvară s-a semnalat în numeroase unități lipsa cartofilor de sămînță ? De ce au fost necesare măsuri pe plan central, deplasări de oameni și un mare volum de transporturi, cînd unitățile aveau posibilitatea să-și asigure cartofii de sămînță, prin reînnoirea lor pe loturile semincere ? Răspunsul este simplu : Pentru că **măsurile prevăzute în sistemul actual de producere a cartofilor de sămînță s-au concretizat numai în prima lor verigă — aceea a asigurării materialului original — neglijîndu-se însă problema organizării loturilor semincere în unități.** Din sondajul recent efectuat de specialiștii Consiliului Superior al Agriculturii și de Institutul nostru în 13 județe cu suprafețe mai mari de cartof s-a constatat că, în marea majoritate a cooperativelor agricole nu există loturi semincere anul II, iar în zona de cultură a cartofului timpuriu nu se reține material de plantare și din producția proprie, așa cum s-a recomandat.

Lipsa de preocupare pentru organizarea acestor loturi semincere este deosebit de gravă atît prin efectele ei imediate — deficitul de cartofi de sămînță înregistrat în această primăvară — dar, mai ales, prin efectele în timp. Căci, **reînnoirea materialului de plantare este cea mai importantă verigă din lanțul de măsuri care determină sporirea producției de cartof. Considerăm, de aceea, că este datoria fiecărui specialist ca în acest an să nu neglijeze organizarea loturilor semincere de cartof în fiecare unitate cultivatoare.**

Cartofii de sămînță necesari pentru organizarea loturilor semincere anul I au fost asigurați încă din toamnă de întreprinderile Agrosem-Brașov-Mureș și Suceava. Ei provin din soiuri valoroase raionate și din categoria biologică „originală". De pe loturile semincere trebuie să se obțină material de sămînță cu caracteristici valoroase. Este necesară, în acest scop, realizarea unor deziderate pe care le considerăm de maximă importanță :

- **Menținerea în continuare a sănătății și a capacității ridicate de producție care caracterizează materialul folosit la plantare.**

În acest scop loturile semincere se amplasează la cel puțin 200 m depărtare de restul culturilor de cartof, ca și de tarlalele cultivate cu cartof anul trecut, unde samulastra ce va apare acum va constitui o puternică sursă de infecție cu boli. Totodată este obligatorie o sortare imediată și riguroasă a materialului ce se folosește la plantare, eliminîndu-se toți tubercurii bolnavi sau cu tendință de îmbolnăvire. **Nu se folosesc la însămînțare cartofi tăiați.**

- **Mărirea coeficientului de înmulțire,** prin obținerea unor producții mari, cu tuberculi de mărime mijlocie. În acest scop, îngrășămintele chimice și gunoiul de grajd se vor folosi cu precădere pe loturile semincere.
- **Uniformitatea răsăritului și apoi a lanului.** Pentru a o asigura, plantarea cartofilor va începe cu loturile semincere, se va efectua la adîncime cît mai uniformă prin perfecta reglare a mașinilor. Densitatea va fi mai mare decît la cartofi pentru consum cu 5 000 de cuiburi la hectar.
- **Rezistența la păstrare a materialului** rezultat se realizează, de pe-acum, prin evitarea formării bulgărilor. De aceea, în loturile semincere, atît lucrările de pregătire a terenului cît și plantarea se vor executa numai atunci cînd mijloacele mecanizate pot intra în cîmp fără pericolul bătătoririi terenului.

Prin organizarea loturilor semincere de reînnoire a cartofilor de sămînță în primăvara viitoare, termenul „deficit de cartofi de sămînță" va fi, desigur, o noțiune perimată.

Atenție! A început plantarea butașilor de sfeclă de zahăr

- **Plantarea se face la distanta de 70 cm × 40 cm, în gropi deschise, cu furca de scos sfeclă sau cu cazmaua.**
- **Butașii se îngroapă numai în poziție verticală, în așa fel încît să rămînă la adîncimea de 2 cm de la suprafața solului ; nu se admite plantarea în poziție oblică sau cu vîrful îndoit.**
- **Nu se plantează butași cu porțiuni distruse de putregai.**

ACTUALITĂŢI IEŞENE

O iniţiativă de mare eficienţă pe linia colaborării intercooperatiste

Cu foarte mici excepţii, rezultatele economice obţinute de cooperativele agricole din judeţul Iaşi în creşterea păsărilor au fost nesatisfăcătoare în ultimii ani. Ca urmare a producţiei mici de ouă — 50, în medie, de la fiecare găină — a procentului de mortalitate de peste 30 la sută la pui, a lipsei de organizare a fermelor de selecţie, producătoare de ouă pentru incubaţie, a hrănirii şi adăpostirii necorespunzătoare, în anul 1968, de pildă, la fiecare mie de lei cheltuită în sectorul avicol s-a înregistrat o pierdere de peste 600 de lei. În bună parte, situaţia la care ne referim se explică prin dispersarea sectorului avicol într-un număr prea mare de unităţi fără să se ţină seama de condiţiile existente. Neavînd o pondere importantă în ansamblul veniturilor realizate, creşterea celor cîteva sute de păsări, cum s-a întîmplat în multe cazuri, nu s-a bucurat de atenţia necesară din partea consiliilor de conducere şi a cadrelor tehnice din unităţi.

Preocupate de redresarea aviculturii cooperatiste, direcţia agricolă şi uniunea cooperatistă judeţeană şi-au înscris în plan o serie de măsuri tehnico-organizatorice, multe din ele devenind realitate. Astfel, pe baza unui studiu aprofundat, producţia de ouă a fost concentrată în 33 din cele 112 cooperative agricole din judeţ. În aceste unităţi, fermele avicole existente sau în curs de organizare vor fi formate din efective de cel puţin 4 000—5 000 de găini ouătoare.

Pentru îmbunătăţirea alimentaţiei păsărilor, la Bivolari, Bălţaţi, Aroneanu şi Movileni au fost organizate patru staţii care, pe baza colaborării intercooperatiste, vor asigura pentru unităţile crescătoare de păsări din zonele respective, amestecurile de furaje necesare.

În privinţa incubaţiei, dacă anul trecut au funcţionat şapte staţiuni dispersate, cu o capacitate totală de 70 000 de ouă pe serie, în acest an noul centru de incubaţie organizat la Iaşi, cu o capacitate sporită cu aproape 50 la sută, va asigura o bună parte din cei un milion de pui care urmează a fi crescuţi în cooperativele agricole şi gospodăriile personale ale membrilor cooperatori. Prima serie de pui a şi fost repartizată.

Alături de aceste cîteva măsuri care, cu siguranţă, vor impulsiona creşterea păsărilor în judeţul Iaşi, o iniţiativă demnă de toată lauda ne-a reţinut atenţia în mod deosebit. Este vorba de **hotărîrea luată de 34 de cooperative agricole ca, prin forţe proprii, să-şi construiască un combinat avicol modern.** Transpusă la dimensiunile prezentului, vechea zicală — născută tot pe aceste meleaguri, „unde-s mulţi puterea creşte" — şi-a dovedit încă o dată înţelepciunea.

Aşa cum arăta ing. **Mihai Tiron**, preşedintele uniunii cooperatiste judeţene, ideea creării combinatului şi studiul elaborat în colaborare cu direcţia agricolă judeţeană au fost analizate cu mult interes de un însemnat număr de unităţi, chiar în cadrul adunărilor generale.

Principalii parametri prevăzuţi în proiect şi anume: capacitatea de 30 000 de găini — cu perspective de extindere pînă la 140 000 — producţia medie de peste 200 de ouă de la fiecare găină, preţul de cost sub 0,70 lei per ou, ceea ce presupune beneficii mari şi un termen scurt de recuperare a investiţiei, au întrunit aprobarea unanimă a membrilor cooperatori.

În adunările generale s-a stabilit ca fiecare unitate participantă să aibă cîte un reprezentant în consiliul de administraţie al combinatului, iar repartizarea beneficiilor să fie făcută proporţional cu suma depusă pentru realizarea fondului de circa 7 milioane de lei, cît reprezintă valoarea investiţiei.

— Noi am contribuit cu 300 000 de lei, spunea preşedintele cooperativei agricole din Şipote, dar ca asociaţi la realizarea acestui modern combinat avem convingerea că nu vom avea decît de cîştigat.

Din discuţiile purtate şi cu alţi participanţi la realizarea acestui important obiectiv zootehnic, am putut aprecia rolul important al uniunii judeţene a cooperativelor agricole care, îndeplinindu-şi una din principalele sale atribuţii şi colaborînd îndeaproape cu direcţia agricolă, a iniţiat şi a îndrumat efectiv această acţiune.

Noi aşteptăm ca realizarea cît mai apropiată a viitorului combinat să se bucure de sprijinul cuvenit — şi în acelaşi timp atît de necesar — şi din partea organelor de resort din cadrul Uniunii Naţionale a Cooperativelor Agricole de Producţie şi al Consiliului Superior al Agriculturii.

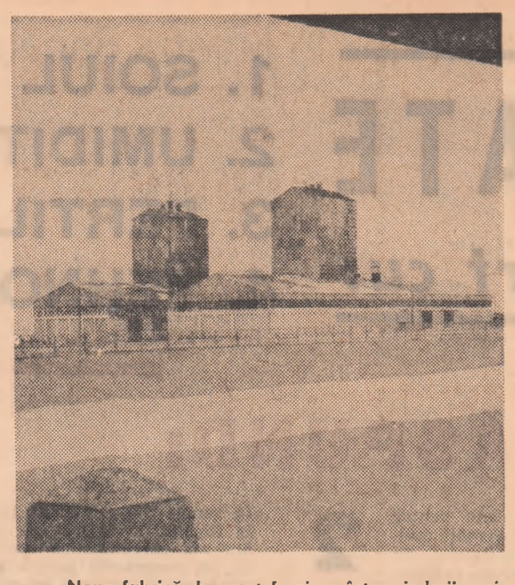

Noua fabrică de uscat furaje a întreprinderii agricole de stat Bădălan, judeţul Galaţi (fotografia de sus). **O imagine din sectorul avicol a cooperativei agricole de producţie Gologanu, judeţul Vrancea** (fotografia de jos).

Foto : C. DUMITRU

În preajma unui însemnat eveniment apicol

(Urmare din pag. 1)

bogăţirea cunoştinţelor apicultorilor, de introducerea şi generalizarea metodelor moderne de exploatare apicolă. Cum s-au reflectat aceste preocupări în activitatea asociaţiei ?

— Străduinţile noastre au fost îndreptate în primul rînd în direcţia îmbunătăţirii şi diversificării sortimentelor de utilaje apicole, a optimizării sistemelor de prelucrare şi condiţionare a produselor apicole, într-un cuvînt către asigurarea bazei tehnico-materiale necesare modernizării apiculturii. În mare măsură aceste probleme şi-au găsit rezolvarea prin construirea de către asociaţie a combinatului apicol Băneasa.

Folosirea utilajului şi a tehnicii apicole moderne a impus creşterea nivelul cunoştinţelor profesionale ale apicultorilor. În această perioadă, peste 10 000 de apicultori au frecventat cursurile agrozootehnice de masă, iar la cursurile de specializare cu durata de 6 luni, organizate de asociaţie, au fost pregătiţi un însemnat număr de tineri din ţară şi de peste hotare. La îmbogăţirea cunoştinţelor profesionale ale apicultorilor a contribuit şi activitatea desfăşurată la nivelul cercurilor apicole din cadrul filialelor judeţene, organizarea de conferinţe şi schimburi de experienţă, vizionarea de filme apicole, redactarea şi difuzarea a numeroase pliante, planşe, broşuri, manuale şi cărţi tehnice de specialitate. Subliniez pe această cale colaborarea şi sprijinul primit din partea Staţiunii centrale de apicultură şi sericicultură.

— Rezultatele remarcabile ale apiculturii româneşti au atras aprecieri din partea unor specialişti din multe ţări ale lumii cu ocazia diferitelor confruntări internaţionale. Care este aportul ţării noastre în cadrul activităţii desfăşurate de către Apimondia ?

— Un bun prilej de cunoaştere directă a realizărilor obţinute în domeniul apiculturii noastre l-a constituit cel de al XX-lea Congres internaţional jubiliar al Apimondiei, desfăşurat la Bucureşti, în anul 1965, care a inaugurat şi expoziţiile — tîrg internaţionale de apicultură, devenite tradiţionale. Prestigiul de care se bucură apicultura românească a fost confirmat încă odată prin stabilirea în capitala patriei noastre a sediului editurii Apimondiei şi a Institutului Internaţional de Tehnologie şi Utilaj Apicol. Desfăşurăm, de asemenea, o activitate susţinută pe linia manifestărilor apicole internaţionale — simpozioane, expoziţii, seminarii, acordare de asistenţă tehnică ţărilor în curs de dezvoltare — precum şi în cadrul secţiilor de specialitate ale F.A.O. şi O.M.S.

Nu am încheiat dialogul cu profesorul V. Harnaj înainte de a-l ruga să se refere la activitatea de perspectivă a asociaţiei.

Prestigiul apiculturii româneşti, atribuţiile ce revin asociaţiei în acţiunea de dezvoltare continuă a apiculturii noastre atrag după sine elaborarea unui program complex de activitate. Noilor organe alese de apropiata conferinţă le va reveni sarcina ca, pe baza experienţei acumulate pînă în prezent, a analizei lipsurilor manifestate încă în activitatea asociaţiei, să-şi înscrie în programul de lucru asemenea măsuri care să asigure apiculturii o pondere economică sporită în ansamblul agriculturii noastre socialiste.

Înfiinţarea consiliului consultativ agricol judeţean

Recent, la Iaşi, o iniţiativă colectivă sprijinită de comitetul judeţean de partid a căpătat contururi precise. A luat fiinţă consiliul consultativ agricol judeţean.

Aşa cum arăta ing. Lucian Hatmanu, *directorul direcţiei agricole, consiliul întruneşte 59 de specialişti de la direcţia agricolă, uniunea judeţeană a cooperativelor agricole, trustul zonal I.A.S., D.I.F.O.T., centrul judeţean de reproducţie şi selecţie la animale, laboratorul veterinar, cadre didactice de la Institutul agronomic „Ion Ionescu de la Brad", cercetători de la staţiunile experimentale Iaşi, Podu Iloaie şi I.C.V.B. „Pasteur". Principala sarcină a noului organ agricol o constituie elaborarea sau avizarea de măsuri menite să asigure intensificarea ritmului de dezvoltare a agriculturii ieşene, continua întărire economico-organizatorică a cooperativelor agricole, rentabilizarea tuturor fermelor întreprinderilor agricole de stat.*

În prima şedinţă, condusă de prof. dr. docent Mihai Răvăruţ, *rectorul institutului agronomic, preşedintele consiliului, au fost dezbătute propunerile direcţiei agricole judeţene cu privire la unele teme de cercetare ştiinţifică legate de condiţiile pedo-climatice locale, planul de măsuri cu privire la îndeplinirea sarcinilor pe anul în curs în sectorul creşterii animalelor, posibilităţile de sprijinire tehnico-organizatorică a unor cooperative agricole de producţie mai puţin dezvoltate. Activitatea de viitor a consiliului urmează să se desfăşoare pe secţii de specialitate, corespunzătoare principalelor sectoare ale agriculturii judeţului.*

Consfătuirea crescătorilor de oi pentru pielicele

A trecut un an de la ultima consfătuire a crescătorilor de oi pentru pielicele şi iată că producătorii apreciatei podoabe vestimentare s-au reîntîlnit din nou. Acum însă, ca oaspeţi ai judeţului Iaşi, renumit şi el, ca şi celelalte judeţe din nordul Moldovei prin pasiunea cu care mulţi dintre locuitorii satelor au îmbrăţişat această îndeletnicire.

Organizată de Consiliul Superior al Agriculturii, în colaborare cu direcţia agricolă judeţeană Iaşi, consfătuirea a reunit un însemnat număr de crescători de oi din fermele întreprinderilor agricole de stat şi ale cooperativelor agricole de producţie care — alături de specialişti din cadrul Consiliului Superior al Agriculturii, Ministerul Industriei Uşoare, Institutul de cercetări zootehnice, centrul republican şi centrelor judeţene de reproducţie şi selecţie la animale, cadre didactice din învăţămîntul superior — au supus dezbaterii colective cele mai importante probleme din acest domeniu de activitate.

După cum era şi firesc, cea de-a doua consfătuire care începe să dea caracter tradiţional unor astfel de manifestări a constituit un bun prilej de trecere în revistă a realizărilor obţinute, a modului în care au fost traduse în viaţă principalele măsuri şi acţiuni propuse la consfătuirea precedentă. Dintre acestea au reţinut atenţia **necesitatea elaborării unei concepţii unitare în munca de selecţie şi ameliorare, asigurarea unei baze genetice care să permită intensificarea ritmului de îmbunătăţire a calităţii pielicelelor, extinderea şi folosirea raţională a însămînţărilor artificiale, îmbunătăţirea procedeelor de recoltare, depozitare şi prelucrare a pielicelelor, ridicarea calificării profesionale a specialiştilor şi crescătorilor, găsirea unor forme de stimulare a crescătorilor şi unităţilor fruntaşe în această ramură.**

Din discuţiile participanţilor la consfătuire s-a putut desprinde concluzia că prima — şi poate şi cea mai importantă dintre sarcinile amintite — a fost în mare parte rezolvată. O dată cu planul general de ameliorare a animalelor, elaborat de Consiliul Superior al Agriculturii şi cu formarea comisiilor centrale de ameliorare — organizate pe specii — s-au putut stabili direcţiile precise în desfăşurarea acestei activităţi. Destul de timid, totuşi demn de remarcat, este şi începutul realizat pe linia organizării fermelor de selecţie producătoare de animale de elită, în acest răstimp în cadrul I.A.S. Peştera, prin grija Departamentului I.A.S., a fost organizată o fermă de elită crescătoare de oi Karkul în rasă curată. Cu toate că, la multe din centrele judeţene de selecţie şi însămînţări artificiale, calitatea berbecilor folosiţi lasă încă de dorit, la unele centre s-a reuşit totuşi să se organizeze nuclee formate din reproducători cu calităţi superioare. Despre aceleaşi începuturi încurajatoare se poate vorbi şi în privinţa introducerii lucrărilor de testare a berbecilor. Deocamdată însă calitatea majorităţii pielicelelor se menţine încă la un nivel necorespunzător. Este urmarea firească a faptului că în lipsa unor berbeci valoroşi, de rasă curată, la reproducţie, chiar şi la însămînţările artificiale, au fost introduşi metişi din generaţia I, a II-a şi chiar a III-a.

Cît priveşte modul de recoltare, prelucrare şi depozitare a pielicelelor — prin felul defectuos în care se mai practică încă în multe unităţi, în loc să se contribuie la ridicarea calităţii, se scade valoarea lor. De aci şi numeroasele litigii între producători şi achizitori. Asemenea litigii îşi au sursa şi în forma şi conţinutul standardelor actuale care, fiind perimate, fără delimitări precise ale calităţilor, lasă loc la aprecieri subiective şi, ca urmare, la multe neînţelegeri.

Mulţi dintre vorbitori au remarcat insuficienta atenţie acordată creşterii oilor în gospodăriile personale ale ţăranilor. Cu argumente demne de luat în consideraţie ei au propus înfiinţarea, fără cheltuieli de la bugetul statului, a unei asociaţii a crescătorilor de oi pentru pielicele.

Pe bună dreptate la consfătuire s-a criticat lipsa unor materiale de propagandă tehnică menite să contribuie la ridicarea cunoştinţelor profesionale a crescătorilor ; (însăşi broşura cu privire la lucrările primei consfătuiri abia acum a văzut lumina tiparului). Tot în restanţă se află şi preocuparea faţă de organizarea cursurilor de specializare pentru crescătorii de pielicele, propuse la prima consfătuire.

Am amintit numai cîteva din problemele discutate la consfătuire. Cu siguranţă însă că, aşa cum a arătat în cuvîntul său ing. **Stelian Dinescu**, director general în Consiliul Superior al Agriculturii, care a condus lucrările consfătuirii, ele vor fi analizate temeinic de către organele de resort, astfel încît la viitoarea întîlnire ce va avea loc la Botoşani în martie anul viitor, capitolul restanţe să fie cît mai deficitar posibil.

R. LUCIAN

AVANTAJE LA ASIGURĂRILE DE ANIMALE

Este ştiut că un rol important în menţinerea şeptelului, în compensarea pagubelor ce pot surveni la animale, îl are şi Administraţia Asigurărilor de Stat. Acest rol este concretizat prin formele de asigurare facultativă de animale pe care ADAS le pune la dispoziţia unităţilor socialiste (cooperative agricole de producţie, cooperaţia meşteşugărească şi cooperaţia de consum, consilii populare etc.) cît şi a cetăţenilor. Cititorii noştri au aflat unele date despre aceste asigurări. Dorind să completăm cele ştiute, ne-am adresat tovarăşului Pavel ŞTEFAN, **directorul direcţiei asigurări de bunuri din cadrul direcţiei generale ADAS, rugîndu-l să ne răspundă la cîteva întrebări.**

— V-am ruga să reamintiţi care sînt asigurările facultative de animale.

— Există două forme distincte : asigurarea facultativă de animale, care poate fi încheiată atît de cetăţeni cît şi de unităţile socialiste şi asigurarea facultativă de abonament, care poate fi încheiată de cooperativele agricole de producţie.

Consultînd materialele de popularizare, cei interesaţi vor observa că formele amintite, sînt asemănătoare în ceea ce priveşte condiţiile de asigurare (specii de animale ce se asigură riscuri, alte avantaje), asigurarea de abonament oferind însă unele avantaje în plus ce decurg din continuitatea asigurării.

— Deoarece, datele principale ale acestor asigurări sînt cunoscute, am dori să vă referiţi în legătură cu prima formă de asigurare, la avantajele ce le oferă cetăţenilor reînnoirea contractelor de asigurare.

— În cazul reînnoirii asigurării, cu primele plătite înainte de încetarea răspunderii Administraţiei Asigurărilor de Stat pentru asigurarea în curs, animalele pot fi asigurate în continuare pentru aceleaşi sume sau la sume mai mari. Reînnoirea oferă, aşadar asiguraţilor avantajul de a beneficia de foloasele asigurării fără întrerupere, pentru animalele care au fost înainte asigurate şi care sînt cuprinse în noua asigurare. Cu alte cuvinte, intrarea în vigoare şi plata despăgubirilor la contractele nou încheiate, se face în continuare, deci fără aşteptarea celor 5 zile (pentru cazurile de accidente) şi 26 de zile (pentru celelalte cazuri).

Aş mai menţiona şi un alt avantaj ce a fost oferit începînd cu acest an. Este vorba de posibilitatea de a se plăti primele de asigurare — în situaţia cînd valoarea acestora depăşeşte suma de 100 lei de fiecare contract, anual — în 2 rate, eşalonate astfel : 70 la sută din prima anuală la încheierea sau reînnoirea contractului, iar restul de 30 la sută după 4 luni, socotite de la începutul asigurării sau de la data reînnoirii. Plata poate fi făcută fie organului care a încheiat asigurarea, fie prin C.E.C., sau prin mandat poştal.

— Dar în legătură cu asigurarea de abonament, ce ne puteţi spune ?

— Într-adevăr, nu putem trece cu vederea nici importantul avantaj pe care îl oferă asigurarea de abonament, deoarece, neavînd un termen de expirare, această asigurare este valabilă an după an, bineînţeles dacă nu este denunţată de unitatea respectivă. Ca urmare, cooperativele agricole de producţie asigurate nu trebuie să urmărească termenul expirării asigurării în vederea reînnoirii, nu trebuie să mai contracteze — la diferite perioade — noi asigurări. Tot ca urmare a continuităţii asigurării, primele de asigurare se plătesc în rate trimestriale.

Convorbire realizată
de V. ZAMFIRESCU

PLEDOARIE PENTRU SFECLA FURAJERĂ

După o întrerupere de zece ani, timp în care a fost pusă pe nedrept la index, sfecla furajeră a fost reintrodusă în cultură. Confruntată în staţiuni experimentale cu alte plante de nutreţ, sfecla şi-a demonstrat cu prisosinţă meritele. **În staţiunea noastră s-au realizat în jur de 150 de tone de rădăcini la hectar în cultura neirigată. În condiţii de irigare, I.C.C.P.T. Fundulea a obţinut cu o sută de tone mai mult, producţie ce reprezintă 26 000 kg. de substanţă uscată la hectar.** Cifrele reprezintă recolte dobîndite pe parcele experimentale, dar nici în cultură obişnuită nu se realizează producţii mici. **La cooperativa agricolă Diniaş din judeţul Timiş, productia medie de sfeclă furajeră a fost de 130 de tone de rădăcini.** De la sfeclă însă pot fi folosite în furajare, cu bune rezultate, şi frunzele.

Deoarece după cum spuneam, sfecla de nutreţ a fost scoasă o vreme din cultură, agrotehnica ei nu este suficient cunoscută. Acesta este şi motivul pentru care considerăm util să înfăţişăm, pe scurt, cîteva elemente agrotehnice.

Sfeclei furajere îi convin cernoziomurile şi aluviunile fertile, pregătite de cu toamnă, nivelate timpuriu, uniform, fără scormonire mai adîncă de 4 cm, adîncime la care va fi îngropată sămînţa.

Ca şi la alte culturi, fertilizarea este factorul hotărîtor. Date în cantităţi optime, îngrăşămintele naturale aduc sporuri de recoltă de 15 la sută, iar cele chimice de 60 la sută. I.C.C.P.T.-Fundulea recomandă 600 de kg de azotat de amoniu şi 400 kg de superfosfat la hectar, cantităţi care deocamdată, nu sînt, probabil, la îndemîna prea multor unităţi de producţie, îndeosebi cooperatiste. Recolte destul de mari se obţin însă şi cu îngrăşăminte mai puţine, fapt dovedit de cooperativa din Diniaş

Semănatul este situat în urgenţa întîi, o dată cu al sfeclei de zahăr. Depăşirea perioadei optime reduce cu un procent recolta pentru fiecare zi întîrziere. Densitatea optimă este de 100 000 de plante la hectar şi se obţine cu 22 kg de sămînţă obişnuită sau cu 14 kg de sămînţă şlefuită. Distanţa de 45 cm între rînduri şi de 22 cm între plante, pe rînd, asigură o bună dezvoltare culturii.

Un capitol important în agrotehnica sfeclei furajere îl constituie apărarea culturii împotriva bolilor şi dăunătorilor. Se recomandă, pentru evitarea atacurilor de dăunători, amplasarea pe un teren care n-a mai fost cultivat cu sfeclă în ultimii patru ani şi la 200 de metri depărtare de tarlalele semănate cu sfeclă în anul anterior. Dacă se constată, totuşi, în sol, larve de viermi sîrmă, solul va fi tratat cu 75 kg de Heclotox 3 sau Duplitox 3+5 la hectar, îngropat prin lucrarea de nivelare la adîncimea de semănat. Sămînţa va fi tratată cu Aldrin 20, în doze de 0,5 kg la 100 kg de sămînţă. Putrezirea plăntuţelor se previne prin tratarea cu Tiradin sau Criptodin. Pentru 100 kg de sămînţă sînt necesare 0,8 şi, respectiv, 0,6 kg. de substanţă. La apariţia în cultură a gărgăriţei sfeclei şi răţişoarei se aplică, de semenea, Heclotox 3 sau Duplitox 3+5. După metodele şi cu substanţele cunoscute se combat puricii, afidele şi molia sfeclei.

Răritul se execută în faza cînd plantele au două frunze adevărate. Praşilele, ca şi semănatul, de altfel, se efectuează cu sistema de maşini folosită la cultura sfeclei de zahăr.

Dînd recolte mari de rădăcini la hectar, sfecla de nutreţ este o cultură nu uşor de înlocuit printr-o alta cu aceeaşi eficienţă. Introdusă în raţia vacilor, ea asigură, începînd din luna august, producţii mari de lapte în tot cursul toamnei şi al iernii.

Ing. Nicolae ARFIRE
şeful laboratorului
de ameliorare a sfeclei furajere
de la Staţiunea experimentală Lovrin,
judeţul Timiş

FERME ŞI ÎNTREPRINDERI AGRICOLE DE STAT! COOPERATIVE AGRICOLE DE PRODUCŢIE! MEMBRI COOPERATORI ŞI ŢĂRANI CU GOSPODĂRII INDIVIDUALE!

vă puteţi procura :

- **Seruri şi vaccinuri**
- **Medicamente şi dezinfectante**
- **Instrumentar şi aparatură de uz veterinar şi zootehnic**

PRIN UNITĂŢILE ŞI SUBUNITĂŢILE C.S.A. — D.G.A.T.M.

— Filialele Întreprinderii de aprovizionare nr. 17,
— Farmacii veterinare,
— Depozite judeţene de aprovizionare cu produse de uz zooveterinar.

Plata se face în numerar şi prin virament.

PRODUCATORI !

Cooperativele de consum încheie contracte pentru orice cantităţi de iepuri de casă, acordînd :

— avansuri în bani de pînă la 45% din valoarea contractului ;

— 2 kg de furaje concentrate — orz, ovăz, porumb — pentru 1 kg de iepure de casă viu contractat ;

— 12 kg de fîn pentru fiecare iepure de casă matcă prevăzut în contract ca bază de producţie ;

— 1 kg de furaje concentrate pentru 1 kg de iepure viu predat fără contract.

Furajele concentrate şi fînul se acordă la preţ de stat cu amănuntul.

Încheierea lucrărilor conferințelor uniunilor județene ale cooperativelor agricole

În cursul lunii martie s-au desfășurat, în toate județele țării, lucrările conferințelor uniunilor cooperativelor agricole de producție. La lucrările conferințelor au participat membri ai birourilor comitetelor județene de partid, ai comitetelor executive ale consiliilor populare județene, membri ai Biroului permanent sau ai Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție.

Consemnînd împlinirea a două decenii de la istorica ședință plenară a C.C. al P.C.R. din 3—5 martie 1949, care a adoptat Rezoluția privind politica partidului de transformare socialistă a agriculturii în țara noastră, actualele conferințe au analizat, de asemenea, în profunzime prin prisma posibilităților și rezervelor existente, rezultatele economice obținute de cooperativele agricole din fiecare județ în parte, precum și stilul și metodele de muncă folosite de uniuni în îndrumarea unităților. Ele au ales, totodată, noul consiliu al uniunii și comisia de revizie.

Ca președinți ai uniunilor cooperativelor agricole de producție au fost aleși următorii tovarăși:

Gheorghe CRIȘAN — județul Alba;
Ioan COROIU — județul Arad;
Constantin IORDACHE— județul Argeș;
Silviu STRASSER — județul Bacău;
Vasile DRAGOȘ — județul Bihor;
Grigore SUCIU — județul Bistrița-Năsăud:
Vasile APETROAIE — județul Botoșani;
Ioan BABOIA — județul Brașov;
Ion APOSTOLESCU — județul Brăila;
Teodor ȘTEFĂNESCU — județul Buzău;
Petre BRIE — județul Caraș-Severin;
Alexandru GALOȘ — județul Cluj;
Ion IUGA — județul Constanța;
Iosif NEMETH — județul Covasna;
Alexandru BUZATU — județul Dîmbovița;
Gheorghe DINDERE — județul Dolj;
Emil PETRACHE — județul Galați;
Victor TOMESCU — județul Gorj;
Blazi BUZAȘ — județul Harghita;
Viorel OCOȘ — județul Hunedoara;
Vasile MARTIN — județul Ialomița;
Mihai TIRON — județul Iași;
Marin ARGINT — județul Ilfov;
Mihai HOBAN — județul Maramureș;
Marian PUFAN — județul Mehedinți;
Milică GIURA — județul Mureș;
Dorin GEORGESCU — județul Neamț;
Dumitru CRISTEA — județul Olt;
Mihai NICOLAU — județul Prahova;
Vasile MANTA — județul Satu Mare;
Valeriu MICAN — județul Sălaj;
Mihai TILLER — județul Sibiu;
Nicolae VLAD — județul Suceava;
Marin NEDEA — județul Teleorman;
Ioan OPREA — județul Timiș;
Constantin CÎRJAN — județul Tulcea;
Gheorghe CONORO — județul Vaslui;
Florian POMANĂ — județul Vîlcea;
Mihail TITORENCO — județul Vrancea.

La cooperativa agricolă de producție Slobozia Moara, județul Ilfov, evidența contabilă... în funcțiune

Foto: C. DUMITRU

La semnalul revistei

În așteptarea casării

Problemele ridicate în articolul cu titlul de mai sus apărut în revista „Agricultura socialistă" — ne scrie Direcția generală I.M.A. din Consiliul Superior al Agriculturii — au constituit obiectul unor analize detaliate în cadrul direcției și a sectoarelor de mecanizare de la direcțiile agricole județene. Ca urmare, s-au luat o serie de măsuri care să ducă la îmbunătățirea activității întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii, precum și la înlăturarea tuturor defecțiunilor de natura celor menționate în articolul amintit. Dintre măsurile luate citățm: dotarea unităților de producție cu tractoare și mașinile aferente se va face, începînd cu acest an, pe baza cererilor I.M.A., cereri înscrise într-un formular special, verificat și avizat de către direcțiile agricole județene. În acest fel se va evita în viitor dotarea unităților cu utilaje agricole nesolicitate. Pe de altă parte, problema utilajelor nefolosite a fost de asemenea analizată, luîndu-se măsuri de redistribuire între diferite unități.

Potrivit unei Hotăriri a Consiliului de Miniștri se spune în continuarea adresei, casarea mașinilor agricole și a tractoarelor se face după îndeplinirea duratei de servire și depășirea cu 30 la sută a prețurilor ferme pentru reparații capitale. În această situație întreprinderile au obligația să mențină numai tractoarele și mașinile agricole în exploatare.

Deficiențe remediate

În legătură cu observațiile critice cuprinse în nota intitulată „Înghețata aventură", Ministerul Transporturilor Auto, Navale și Aeriene ne-a comunicat că: **„Deficiențele semnalate pe traseul Tulcea—Pecineaga deservit de autobaza Tulcea, sînt întemeiate. Șoferul Andrei Tertiș a comis, deseori, fraude în gestiune și numeroase alte acte de indisciplină, fapte pentru care a fost îndepărtat din muncă, iar apoi judecat și condamnat. S-au întreprins măsuri pentru prevenirea unor asemenea acte."**

La întrebarea „De ce lipsesc tocătorile manuale?", adresată prin intermediul redacției de mai mulți cititori din județul Iași, Centrocoop ne-a răspuns următoarele: **„Lipsa din magazinele sătești a tocătorilor manuale de nutreț, semnalată în mod just revistei „Agricultura socialistă", s-a datorat uniunilor județene ale cooperativelor de consum, care coordonează aprovizionarea magazinelor din sate și comune. Motivînd că nu au cereri, multe unități ale noastre, între care cea din Iași, nu au mai contractat acest utilaj din anul 1960. În prezent, se produc suficiente tocători manuale, iar măsurile luate de noi în urma acestor critici vor asigura aprovizionarea tuturor magazinelor din localitățile unde există solicitanți".**

În județul Bacău

Acumulări la nivelul maxim al prevederilor statutare, investite cu chibzuință

Pentru cooperativele agricole din județul Bacău 1969 va fi, realmente, un an de cotitură. Trei cifre susțin această afirmație. Prima — 268 milioane — reprezintă valoarea în lei a fondurilor fixe existente la începutul anului. A doua — 73 milioane — valoarea investițiilor în curs, la aceeași dată. În sfîrșit, ultima — 105 milioane — este suma ce se investește în 1969. Ca urmare, fondurile fixe vor crește într-un singur an cu peste 50 la sută.

Creșterea se bizuie, în cea mai mare parte, pe efortul propriu al unităților. Cooperative agricole ca cele din **Burdusaci, Nicolae Bălcescu** și **Faraoani** au repartizat fondului de acumulare peste 25 la sută din producția netă, depășind astfel limita superioară prevăzută în statut. **Cuvinte de laudă merită, îndeosebi, cooperatorii din Faraoani, care depun de cîțiva ani eforturi asidue, încununate de succes, pentru întărirea unității lor.** În 1967 au reținut la fondul de acumulare 40 la sută din producția netă, iar anul trecut, adoptînd în unanimitate o propunere venită din masă, au cedat cooperativei, pentru investiții, cîte 5 lei din retribuția ce le revenea la o zi-muncă. Fondului de acumulare i s-a repartizat anul acesta 26 la sută din producția netă, dar cooperatorii s-au angajat să-l majoreze dacă se va ivi posibilitatea unor investiții suplimentare.

De precizat că și în condiții de acumulare masivă și — să nu uităm — de secetă, cooperatorii au primit anul trecut 21 de lei la ziua-muncă, la aceștia adăugîndu-se și plata suplimentară pentru depășirea producțiilor planificate. Un amănunt nu lipsit de importanță îl constituie faptul că la Faraoani revine de familie cea mai mică suprafață de teren din județ — sub un pogon. Cu toate acestea, datorită intensificării agriculturii, numărul de zile-muncă efectuate în medie de un cooperator care participă la lucru este mai mare cu circa 20—50 la sută decît în unitățile vecine. Aceasta înseamnă că la valoare egală a zilei-muncă, cîștigul anual al cooperatorilor din Faraoani este cu 20—50 la sută mai mare.

Faptele înfățișate sînt rezultatul firesc al acumulării, al orientării chibzuite a investițiilor. Pe întreaga suprafață de teren în pantă s-a întreprins o vastă acțiune de combatere a eroziunii solului, iar 200 de hectare de teren degradat, neproductiv, au fost plantate cu vită de vie. În același capitol al investițiilor în sol se mai înscriu plantarea unei livezi cu meri în cultură intensivă și amenajarea a peste 300 de hectare pentru irigat. Cooperatorii din Faraoani exploatează intensiv nu numai terenul amenajat; întregul fond funciar propriu și nu numai acesta este valorificat la maximum. Astăvară, bunăoară, cooperativa din Faraoani a semănat cu plante de nutreț în cultură dublă o sută de hectare în miriștea unei unități vecine.

Organizînd la Faraoani diferite schimburi de experiență cu președinții, specialiștii și alte cadre tehnice și de conducere din cooperative, uniunea cooperatistă și direcția agricolă județeană au căutat să imprime tuturor unităților sentimentul unei profunde responsabilități pentru dezvoltarea avuției obștești. Pentru a putea să sprijine cu credite, în primul rînd, unitățile mai slab dezvoltate, uniunea, direcția și sucursala județeană a băncii agricole au recomandat cooperativelor puternice să apeleze în mică măsură la împrumuturi și să urgenteze plata ratelor ajunse sau care se apropie de scadență. În consecință, unele cooperative au solicitat prin plan împrumuturi aproape simbolice sau nu și-au prevăzut deloc să recurgă la credite. Din prima categorie face parte cooperativa agricolă din **Chetriș**, care, la investiții în valoare de 2 558 000 lei, creditele participă cu numai 50 000 de lei. Nici un leu credit și 3 000 000 de lei — investiții, la cooperativa din **Pănceșți.**

Problema cheie rămîne însă consolidarea cooperativelor mai puțin dezvoltate. Cîteva lucruri bune s-au făcut. Unitățile interesate au reținut la fondul de acumulare procente mari din producția netă, iar lista obiectivelor a fost stabilită prin plan de cooperative împreună cu organele agricole județene de resort: uniune, direcție, bancă. **Fără a mai fi dispersate spre un număr imens de obiective, creditele au fost îndreptate, în majoritatea lor, spre unitățile rămase în urmă.** Era și timpul, fiindcă în județ mai existau la începutul lunii martie vreo 30 de cooperative a căror avere obștească la suta de hectare nu depășea 100 000 de lei. Deși dețin 28 la sută din teren, aceste unități acoperă abia 17 la sută din valoarea producției globale a cooperativelor băcăuane.

Dacă organele agricole județene ar fi avut curiozitatea să calculeze cît la sută din valoarea producției globale o reprezintă cheltuielile materiale, ar fi găsit un argument în plus în favoarea intensificării acumulării. La **Răchitoasa** și **Viforeni**, unități cu fonduri fixe extrem de reduse, producția netă reprezintă numai 35 la sută din valoarea producției globale, restul fiind cheltuieli materiale. Proporția aceasta crește la 60 la sută în cooperativa din comuna **Nicolae Bălcescu**, la 64 la sută în cea din **Faraoani** și la 67,3 la sută în cea din **Pănceșți.** Nu-i însă mai puțin adevărat că acumularea singură nu rezolvă problema consolidării unităților. În județul Bacău valoarea adăposturilor și a animalelor de producție reprezintă 54 la sută din totalul fondurilor fixe, dar sectorul zootehnic nu aduce cooperativelor decît 30 la sută din totalul veniturilor. Și, nu trebuie uitat că produsele sectorului zootehnic devin marfă într-o măsură mai mare decît produsele vegetale.

Sînt numeroase cauzele de ordin tehnic și organizatoric care au provocat acest efect. Aici ne vom opri asupra unei cauze de natură economică: **raportul nesatisfăcător dintre fondurile fixe constituite din adăposturi și cele formate din animale. La Răchitoasa,** ca să dăm numai un exemplu, valoarea clădirilor se ridica, cu puțin timp în urmă, la 508 171 de lei, iar cea a animalelor de producție la numai 282 938. Cooperativa avea grajduri pentru 200 de vaci pentru lapte, dar numai 71 de animale în această categorie. O îngrășătorie de porcine și o maternitate de scroafe, fiecare cu o capacitate de 100 de capete, erau practic nefolosite. La fel și construcțiile destinate creșterii păsărilor. **Adăposturi zootehnice fără animale, sînt, de fapt, fonduri fixe moarte. Nu participă la cîștiguri, dar iau parte la cheltuieli.**

Unele cooperative, printre care și cea din Răchitoasa, au început să îndrepte situația creată. Valoarea animalelor de producție este în curs de a spori cu aproape 200 000 de lei, în timp ce construcțiile rămîn fizic și valoric aceleași. Direcția agricolă și uniunea sînt preocupate în prezent de repartizarea teritorială mai rațională a speciilor și categoriilor de animale și, totodată, de concentrarea efectivelor. Au luat ființă primele îngrășătorii de taurine prin intercooperare, numărul unităților crescătoare de păsări a fost redus cu 40 la sută în vreme ce efectivele sporesc cu 14 la sută. Se urmărește, așadar, specializarea cooperativelor în funcție de condițiile naturale și economice existente. Acesta este, neîndoielnic, un fapt pozitiv. Trebuie stabilită însă precis destinația adăposturilor din cooperativele care nu vor mai creste păsări pentru ca nici o construcție să nu rămînă nefolosită.

O preocupare aparte trebuie să o constituie în continuare plantațiile. Anul trecut, Bacăul s-a situat pe primul loc între județele țării sub raportul volumului plantărilor. O mare parte din noile plantării se execută în cooperativele slab dezvoltate, iar mijloacele financiare sînt oferite de stat prin credite. **Este de datoria direcției agricole, a uniunii cooperatiste și băncii agricole județene să urmărească necontenit modul cum se efectuează lucrările de întreținere.** Exemplul cooperativelor care și-au construit singure spalieri, reducînd astfel cheltuielile de instalare a mijloacelor de susținere, nu trebuie să rămînă fără ecou.

Sporind volumul fondurilor fixe în ritm alert, folosind cu chibzuință mijloacele de producție pe care cu un efort lăudabil si le creează, cooperativele agricole din județul Bacău pun temelie trainică sporirii producției, obținerii unor venituri mari.

M. CALIANU

Poșta redacției

Ing. Hatfaludi BERTOLAN — I.A.S. Salonta, județul Bihor:

După cum ne-a informat Departamentul I.A.S., cadrelor cu studii superioare care lucrează fără întrerupere numai în activitatea de producție (de bază) a întreprinderilor agricole de stat li se acordă, conform H.C.M. nr. 693/1963, un spor de vechime.

Munca depusă în cadrul șantierelor de construcții este socotită activitate de bază în ramura construcții-montaj, iar personalul acestor șantiere, deci și dv. ca șef de șantier, primește drepturile pe baza reglementărilor specifice acestei ramuri de activitate.

Constantin V. CRĂCIUNESCU — cooperator, comuna Zărnești, județul Buzău, Vasile CARVAT-CHI — comuna Periam, județul Timiș și Natalia SIDOROVICI — orașul Siret, județul Suceava:

Pentru a vă putea ajuta în rezolvarea și clarificarea problemelor despre care ne-ați scris, am solicitat concursul uniunilor județene ale cooperativelor agricole. Răspunsurile primite precizează că activiști ai uniunilor s-au deplasat în unitățile dv. ajutînd consiliile de conducere ale cooperativelor agricole să vă rezolve doleanțele, conform prevederilor statutare și în baza hotărîrilor adunării generale.

Virgil GHEORGHIȚĂ — Vama Veche, județul Constanța:

Consiliul Superior al Agriculturii nu a avut și nu are în preocupările sale organizarea de cursuri de limbi străine pentru salariații unităților agricole exterioare.

Propunerile referitoare la editarea unui manual despre rasele de cîini, creșterea și întreținerea acestor animale, adresați-le Editurii Agro-Silvice.

Vasile COTENESCU — medic veterinar, comuna Sîngureni, județul Ilfov:

Direcția personal din Consiliul Superior al Agriculturii ne-a informat că județul Olt este deficitar în specialiști agricoli și, prin urmare, transferul dv. din acest județ în județul Ilfov nu a fost aprobat.

Prietenii revistei

„AGRICULTURA SOCIALISTĂ"

Ioan COVRIG zis TOMESCU — satul Ripa de Jos, județul Mureș:

„Sînt vechi cititor al revistei „Agricultura socialistă", la care mă abonez an de an. De cîteva luni însă, primesc revista cu mare întîrziere, respectiv duminica și nu vinerea, cum o primeam în mod obișnuit", ne semnalați dv., rugîndu-ne să intervenim pentru înlăturarea acestei deficiențe.

De difuzarea revistei noastre se ocupă oficiile poștale și factorii poștali. Am semnalat forurilor în drept plîngerea dv. Pînă la primirea răspunsului, vă sfătuim să vă adresați oficiului poștal care deservește localitatea dv. Se poate să fie vorba de o neglijență vremelnică a poștașului.

Ing. Vasile COPĂCEANU — de la cooperativa agricolă Straja, județul Constanța:

Vă reproducem scrisoarea destinată acestei rubrici: „Considerați-mă un corespondent și un prieten devotat al revistei „Agricultura socialistă", pe care o citesc cu interes. Ca inginer zootehnist mă preocup în permanență de răspîndirea revistei în rîndul cooperatorilor și recomand acestora să studieze articolele de experiență".

Vă adresăm și noi sincere mulțumiri și așteptăm să ne relatați despre succesele dobîndite în muncă.

CRESCĂTORI DE ANIMALE

Asigurați utilizarea rațională a pășunilor folosind

„GARDUL ELECTRIC"

Gardul electric, produs al Uzinei de reparații Codlea, județul Brașov, **înlocuiește cu succes gardul de lemn, este mult mai ieftin și poate fi montat și demontat cu ușurință.**

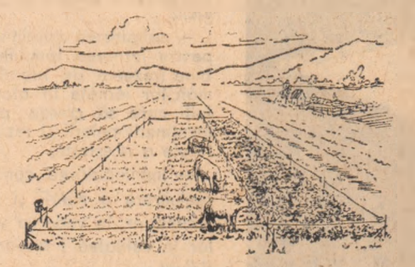

Gardul electric se compune din stîlpi plantați la cca. 10 m unul de altul; din 1-3 sîrme de 1,5—2 mm fixate pe izolatori și o sursă de impulsuri de curent de înaltă tensiune

Gardul electric asigură parcelarea pășunilor și stabilirea unui grafic de consum.

De asemenea, gardul electric poate fi folosit la îmbunătățirea fînețelor primăvara înainte de cosire cu cel puțin 6 săptămîni și la valorificarea culturilor furajere, eliminîndu-se cosirea.

Prețul gardului electric, cu tot echipamentul, este:
— 1 750 lei cu ridicata, al întreprinderii și
— 1 989 lei cu ridicata, al industriei.

Întreprinderea 11 Instalații-Montaj București

telefon 15 51 38

angajează pentru București și provincie

tehnicieni atașamente, normatori tehnicieni utilaje, șefi depozite și magazineri, cu îndeplinirea condițiilor de studii și stagiu pentru șantierele din București, Constanța și Mangalia. Prezentarea zilnic la Biroul Personal din București, str. Popa Tatu nr. 26 și Constanța, lîngă IPROFIL, șantierul 115 Palas

Întreprinderea mai angajează echipe complete de instalatori caloriferiști, sanitariști, tinichigii ventilație, electricieni, mecanici auto, lăcătuși mecanici utilaje și automacaragii autorizați pentru șantierele din Constanța și Mangalia.

I.A.S. Pecica

(Urmare din pag. 1)

cantități de îngrășăminte diferite. La stabilirea hibrizilor ce urmau să fie însămînțați a fost nevoie să se țină seama, pe lîngă cultivarea în teren irigat sau neirigat a porumbului (cu alte cuvinte, care anume hibrizi răspund mai bine irigațiilor) și de asigurarea eșalonării la recoltare — timpuriu, semitimpuriu, tardiv.

Planul de lucru, rezultat din gîndirea colectivă a specialiștilor unității, s-a dovedit, în cea mai mare parte, solid întocmit, iar aplicarea lui a asigurat în final importante depășiri de producție. Au fost desigur și condiții care au impus unele corective, angajînd direct spiritul de inițiativă al șefilor de fermă. Spre exemplu, deși inițial se stabilise efectuarea, la cultura de porumb neirigat, a trei prașile mecanice, din cauza timpului secetos, au fost aplicate patru prașile, pentru a se păstra cît mai bine apa în sol.

La cultura neirigată s-a asigurat o densitate de 40 000 — 42 000 de plante la hectar, numărul dinăuntrul acestor limite fiind cu strictețe respectat, în funcție de capacitatea de producție a solului dintr-o tarla sau alta. Pentru cultura irigată s-a respectat densitatea de 50 000 de plante recoltabile la hectar. Am amintit numărul de prașile aplicat la cultura neirigată. În terenul irigat s-a dat o prașilă în plus, ținîndu-se seama că în perioada imediat următoare udării, buruienile aveau tendința să crească puternic.

Diferențiat au fost aplicate și îngrășămintele. În acest caz specialiștii au ținut seama de posibilitățile reale de fertilizare cu îngrășăminte chimice, precum și de necesitatea ca producția să răspundă într-un grad cît mai înalt de economicitate dozelor de îngrășăminte aplicate. La cultura irigată s-au dat, în trei reprize, cîte 300 kg de azotat de amoniu și 500 kg le superfosfat la hectar, iar la porumbul neirigat, 150 și, respectiv, 200 kg. Tot deziderațul economic a stat în primul rînd la baza folosirii hibrizilor. Pe circa 70 la sută din suprafața total însămînțată (în întregime pe suprafața cultivată în sistem irigat), întreprinderea a folosit sămînță din hibridul dublu 405 — un hibrid tardiv, cu mare capacitate de producție, receptiv la lucrările agrotehnice de calitate. Pentru eșalonarea recoltării, care condiționează la rîndul ei viitoarele lucrări de pregătire a solului, precum și pentru folosirea mai judicioasă a mașinilor și utilajelor, au fost folosiți H.D. 208, timpuriu, și H.D. 311, semitardiv, dar numai în cultură neirigată.

În final, cu toate condițiile neobișnuit de grele, datorate secetei prelungite, **întreprinderea a recoltat în medie la hectar 5040 kg de porumb-boabe.**

Rezultatele economice cele mai bune le-a obținut ferma nr. 4, condusă de inginerul Pavel Mariș, care a recoltat în medie 6 845 kg de porumb-boabe la hectar. Pe seama depășirii producției de porumb, ferma a realizat un beneficiu de 2 235 000 lei, față de 570 000 lei cît avea planificat.

Comparînd rezultatele acestei ferme, precum și cele obținute de fermele nr. 7, 8, 10, și 11 cu ale altora din cadrul întreprinderii, a căror participare la bilanțul general a fost mai scăzută, ajungem la concluzia elocventă că, **chiar în cadrul întreprinderilor cu rezultate economice remarcabile, există încă rezerve care așteaptă să fie mai bine puse în valoare pentru ridicarea și mai puternică a producției.** Din acest punct de vedere, rezultatele obținute de ferma nr. 6 sînt semnificative; deși s-a prevăzut prin plan ca această fermă să-și încheie activitatea economică a anului cu pierderi, prin efortul susținut al tuturor lucrătorilor săi, îndreptat spre folosirea din plin a timpului de lucru, aplicarea cu strictețe a lucrărilor agrotehnice stabilite, economisirea de fonduri, ferma a realizat în final un beneficiu de peste 100 000 de lei.

Producții deosebit de bune a obținut întreprinderea la grîu — 3 075 kg, în medie, la hectar față de 2 700 kg planificat, la floarea-soarelui — 2 600 kg la hectar, cu o depășire medie a planului de 850 kg și la soia — 2 200 kg la hectar, în loc de 1 500 kg cît prevedea planul.

Fermele de animale au contribuit, de asemenea, cu importante depășiri de producție la succesul general al întreprinderii. S-a obținut astfel **o producție medie de 3 270 litri de lapte de la fiecare vacă furajată și 5 kg de lînă de la o oaie.**

Consecință directă a producțiilor mari realizate, precum și a unei susținute preocupări pentru reducerea cheltuielilor, întreprinderea a înregistrat, la toate produsele, prețuri de cost mai mici față de cele planificate. De pildă, **tona de grîu a fost obținută cu 690 lei, față de 759 lei cît prevedea planul, cea de floarea-soarelui — cu 1 115 lei, față de 1 416 lei planificat, iar la tona de soia prețul de cost realizat a fost cu 681 lei mai mic decît se planificase.**

Bilanțul economic al întreprinderii pe întregul an s-a încheiat astfel cu rezultate economice superioare. Ea a obținut **un beneficiu de 8 327 000 de lei, cea ce înseamnă o depășire a planului de beneficii cu 3 327 000 lei.**

Dispunînd de o puternică bază tehnico-materială, folosind mai bine experiența de producție cîștigată, lucrătorii întreprinderii agricole de stat Pecica își afirmă hotărîrea de a păstra locul de cinste cîștigat.

O lucrare monumentală

POMOLOGIA R. S. ROMÂNIA

Odată cu apariția volumului VIII se încheie monografia „Pomologiei R. S. România" — lucrare mult solicitată de specialiștii noștri și apreciată de oamenii de știință din străinătate ca o operă de valoare deosebită. Aceste aprecieri, făcute de numeroși specialiști din diferite țări ale lumii au fost concretizate în peste 200 de scrisori elogioase primite și aproximativ 100 de recenzii apărute în diverse reviste și periodice din străinătate. Academia R. S. România a fost solicitată, de asemenea, printr-o scrisoare să înlesnească traducerea acestei lucrări în limba japoneză.

Pomologia R. S. România este editată în 8 volume, care conțin istoricul dezvoltării pomiculturii și pomologiei ca știință, date generale asupra biologiei speciilor și soiurilor de pomi și arbuști, precum și o expunere a metodelor folosite la determinarea, studiul și descrierea soiurilor.

Autorii pomologiei și-au concentrat atenția asupra înmulțirii celor mai valoroase soiuri, urmărind eficiența lor din punct de vedere economic, în special la soiurile de măr și păr de iarnă și târzii de iarnă, normalizarea raportului procentual pe specii, reducerea în plantații a greutății specifice a prunului și a altor specii de sîmburoase, dictată de cerințele economiei naționale în domeniul pomiculturii.

Pomologia R. S. România a necesitat un volum mare și minuțios de muncă, timp de aproape 20 ani, la pregătirea și editarea acestei lucrări științifice participînd pomicultori, pomologi, oameni de știință din țara noastră.

Primul volum al lucrării a apărut în 1963, iar ultimul în trimestrul întîi al anului 1969. În totalitate, lucrarea cuprinde 5 354 de pagini și se ocupă de 22 de specii, care includ 1 331 de soiuri.

Toate volumele însumează 426 de planșe color, desenate după natură și 1 448 de fotografii și schițe de pe teren.

La sfîrșit, fiecare volum conține o vastă bibliografie, totalizînd 3 165 de titluri de lucrări străine și românești. Volumele conțin, de asemenea, cîte un index alfabetic al denumirilor.

Pînă în prezent lucrarea a fost editată într-un tiraj de aproximativ 31 000 de exemplare sub conducerea unui comitet de coordonare format din acad. T. Bordeianu, prof. N. Constantinescu și dr. N. Ștefan. Iată, pe scurt unele date cu privire la cuprinsul și cronologia apariției volumelor.

VOLUMUL I a apărut în 1963 în 535 de pagini și cuprinde „Istorie, biologie, metode". Are 136 de fotografii alb negru și un număr de 954 de titluri bibliografice.

VOLUMUL II a apărut în 1964, în 1 007 pagini și cuprinde studiul „Mărul", cu un total de 289 de soiuri din care : 63 de soiuri raionate, 75 de perspectivă și 151 autohtone ; are 60 de planșe color la soiurile mai importante, 409 fotografii alb negru și un număr de 147 de titluri bibliografice.

VOLUMUL III a apărut în 1964. El cuprinde 756 de pagini — speciile despre care tratează fiind „Părul, gutuiul, moșmonul și scorușul" — cu 184 de soiuri, 60 de planșe color, 218 fotografii în alb-negru și 308 titluri de bibliografie.

VOLUMUL IV a apărut în 1965, într-un număr de 735 pagini și cuprinde „Prunul, cireșul, vișinul și cornul", cu un număr de 160 de soiuri, 61 de planșe color și 200 de fotografii alb-negru. Se încheie cu o listă de 280 de titluri bibliografice.

VOLUMUL V a apărut în 1967, în 614 pagini ce cuprind două specii, „Caisul și piersicul", cu 160 de soiuri, 61 de planșe color, 145 de fotografii alb negru și se încheie cu 397 de titluri de bibliografie.

VOLUMUL VI a apărut tot în 1967, cuprinde 733 de pagini și tratează 4 specii : „Nucul, alunul, castanul și migdalul", cu 214 soiuri, din care 97 de nuc, 32 de alun, 50 de migdal și 35 de castane. Are 59 de planșe color și 180 de fotografii alb negru. La sfîrșit, volumul se încheie cu o listă de 469 titluri bibliografice.

VOLUMUL VII a apărut în 1968, are 526 de pagini, cuprinde 7 specii — „Căpșunul, zmeurul, murul, coacăzul, agrișul, afinul și smochinul" — cu 119 soiuri din care : 48 soiuri de căpșuni, 22 de zmeur, 4 de mur, 27 de coacăze, 12 de agriș, 5 de afin și 1 de smochin. Volumul are 65 de planșe color, cu cele mai reprezentative soiuri și 72 de fotografii alb negru. Se încheie cu 451 titluri de bibliografie.

VOLUMUL VIII a apărut în 1969, are 448 de pagini și se ocupă de „Soiuri noi, hibrizi de perspectivă". Volumul cuprinde 12 specii și 105 soiuri, după cum urmează : 20 de soiuri de măr, 12 de păr, 11 de prun, 11 de cireș, 6 de vișin, 12 de piersic, 15 de cais, 3 de nuc, 6 de migdal, 3 de coacăz roșu și 3 de agriș. Are 60 de planșe color din cele mai reprezentative soiuri, 88 de fotografii alb negru și se încheie cu o listă de 159 de titluri de bibliografie.

Întreaga lucrare a fost întocmită sistematic. Fiecare descriere este urmată de un rezumat în limba rusă și franceză. Și cum la toate speciile se găsesc numeroase soiuri universal cunoscute, „Pomologia R. S. România" prezintă un interes deosebit nu numai pentru pomologii români, ci și pentru cei din lumea întreagă.

Ing. Ileana Birta PETROVICI
de la Centrul de pedologie și ecologie agricolă și silvică al Academiei R. S. România

INSTANTANEE

Glorie maternă

Căminul cultural din comuna Lunca, județul Botoșani a găzduit, recent, o festivitate deosebită, consacrată decernării de ordine și medalii mamelor care au născut și crescut mai mulți copii. În fața unei asistențe numeroase, 86 de mame au primit ordinul „Gloria maternă" clasa a II-a și a III-a și 172 — medalia „Gloria maternă" clasa I și a II-a. În numele celor decorate, cooperatoarele Denia Macovei, Elena Croitoru, Maria Simionică, Luca Profira și Elena Vatmanu și-au exprimat, în cuvinte emoționante, bucuria pentru grija ce o acordă statul nostru mamelor cu mulți copii, au vorbit despre preocupările lor pentru buna creșterea și educare a copiilor.

Omul cu... cherestea

Colinda satele și comunele județului Galați și, din loc în loc, bătea la porți.

— Bună ziua, cumetre ! Am auzit că îți ridici casă nouă, dar nu prea stai bine cu cheresteaua...

— De, așa-i, răspundea cel întrebat.

— Nu te necăji ! Îți procur eu. În două, trei zile ai cheresteaua în curte. Cît poftești ?

Uneori dădea peste creduli și tîrgul era gata. Ion Mihnea din Tulucești, de pildă, i-a înminat necunoscutului 4 300 de lei. Dar, omul cu „cherestea" dispărea cu bani cu tot. A înșelat, în acest fel, numeroși locuitori.

Sesizate de cei păgubiți, organele de miliție au reușit să-l identifice și să-l prindă pe escroc. Îl cheamă Cristache Oroc, de loc din comuna Vinători, același județ. Cu cîțiva ani în urmă mai ispășise o condamnare, tot pentru furt.

Micii arheologi

Ne plecăm întotdeuna în fața pasiunii. Iar atunci cînd ea reușește să nască alte nobile porniri, admirația noastră este și mai mare.

Pe Elena Grad, profesoară de istorie la școala de cultură generală din comuna Săcel, județul Maramureș o pasionează, fireste și în virtutea profesiei sale colecționarea obiectelor vechi. Transmițînd această pasiune elevilor săi, ea a izbutit ca împreună cu aceștia să înjghebeze, în cadrul școlii, un mic muzeu de arheologie. E o plăcere să-i vezi pe prichindei răscolind pămîntul prin locurile unde se ară sau se fac săpături, adunînd cioburi de vase, monede vechi sau diferite alte obiecte. Ultima piesă importantă cu care ei au înzestrat muzeul este un toporaș cu gaură de înmănușare, obiect ce se presupune că ar fi de origine celtică, datînd din a doua epocă a metalelor.

În primăvară, micii arheologi intenționează chiar să efectueze unele săpături pe cont propriu. Le dorim... recoltă bogată.

Hoți de cai

În fișele întocmite de organele de miliție se precizează : „Ion Căldăraru — 22 de ani, fără ocupație, din comuna Șoldanu, județul Ilfov ; Gheorghe Nicolae — 26 de ani, fără ocupație, cu antecedente penale, din Ogrezeni—Ilfov ; Gheorghe Anghel— 20 de ani, fără ocupație, din Ogrezeni — Ilfov". Și ca o caracterizare generală : hoți de cai. Aceasta le era, în ultima vreme, îndeletnicirea. Au fost prinși în „plină activitate" tocmai cînd furau patru cai de la cooperativa agricolă Glina din preajma Capitalei. „Cine cal străin încalecă, curînd descalecă" — spune un proverb. Așa s-a întîmplat și cu mai sus pomeniții.

CONCURS PE ȚARĂ PENTRU CEA MAI BUNĂ STUPINĂ

Extrase din normele de organizare și desfășurare

În vederea dezvoltării apiculturii și îndeplinirii sarcinilor privind creșterea numărului familiilor de albine și a producției de miere, ceară și material biologic, Consiliul Superior al Agriculturii, în colaborare cu Asociația crescătorilor de albine și alte instituții centrale, organizează în acest an „Concursul pe țară pentru cea mai bună stupină". Pentru coordonarea și îndrumarea desfășurării competiției se vor forma o comisie centrală și comisii județene.

SCOPUL CONCURSULUI :

— Antrenarea și stimularea apicultorilor pentru aplicarea celor mai eficiente procedee care să ducă la sporirea numărului stupilor și obținerea de familii de albine puternice, apte să asigure producții ridicate de miere și ceară ;

— generalizarea în producția apicolă a metodelor științifice și a experienței înaintate privind ansamblul de măsuri tehnice (îmbunătățirea populațiilor de albine autohtone, folosirea familiilor de albine cu mătci suplimentare, practicarea stupăritului pastoral, perfecționarea tehnologiei producției apicole, valorificarea și îmbunătățirea bazei melifere, lărgirea sortimentelor apicole, aplicarea măsurilor sanitar-veterinare pentru prevenirea și combaterea bolilor și intoxicațiilor la albine etc) ;

— asigurarea condițiilor optime pentru iernarea familiilor de albine (rezerve de hrană, folosirea mătcilor iernate în afara ghemului) care să creeze posibilitatea menținerii puterii și rezistenței naturale a acestora ;

— îmbunătățirea condițiilor de prelucrare a mierii și produselor secundare, în vederea valorificării lor la calitatea I într-un procent ridicat ;

— îmbunătățirea activității de propagandă în domeniul stupăritului.

PARTICIPANȚII, INSCRIEREA ȘI TRIEREA FIȘELOR

La concurs pot participa cooperativele agricole care posedă minimum 100 de familii de albine, precum și membrii Asociației crescătorilor de albine din Republica Socialistă România care dețin cel puțin 10 familii de albine și care contractează producția cu organele de colectare Centrocoop. Participarea și înscrierea la concurs se face, obligatoriu, cu întreg efectivul de albine existent în gospodărie și înscris în evidențe.

Inscrierea la concurs se face pînă la 30 aprilie a.c., de către fiecare participant, la secretarii comisiilor județene. În acest scop se vor înainta cereri de înscriere, specificîndu-se denumirea unității (respectiv numele și pronumele), numărul de familii de albine, cantitatea de miere și de ceară contractate.

Rezultatele obținute vor fi înscrise în fișe de concurs care vor fi difuzate participanților prin direcțiile agricole județene.

Fișa cu rezultatele obținute în concurs trebuie să posede următoarele documente și vize :

Pentru cooperativele agricole de producție :

— viza direcției agricole județene privind evoluția numărului de stupi și producția de miere-marfă realizată ;

— viza Uniunii județene a cooperativelor de consum pentru cantitatea de miere și ceară predată ;

— copia de pe procesul-verbal de înregistrare în inventar a stupilor obținuți prin roire ;

— copie de pe factura de cumpărare a stupilor.

Pentru crescătorii individuali, membri ai A.C.A. :

— viza Uniunii județene a cooperativelor de consum pentru cantitatea de miere și ceară predată ;

— viza medicului circumscripției sanitar-veterinare pentru producția de miere-marfă realizate și înmulțirea familiilor de albine prin roire sau cumpărare.

Concurenții vor înainta comisiilor județene fișele pînă la 20 octombrie a.c.

CRITERII DE APRECIERE

La trierea rezultatelor se vor lua în considerație numai cooperativele agricole care dețin cel puțin 100 de familii de albine și crescătorii individuali, membri ai A.C.A., cu 10 familii de albine și care obțin minimum 20 kg miere/stup, producție-marfă.

Acordarea punctelor :

1. Pentru realizarea producției medii de miere, stabilită ca plafon de participare la concurs (20 kg. producție-marfă pe familie de albine) . . . . . 20 puncte
— pentru fiecare 5 la sută în plus . . . . . 2 puncte

2. Pentru livrarea producției de miere contractată . . 10 puncte
— pentru fiecare 5 la sută în plus . . . . . 1 punct
— pentru fiecare 5 la sută în minus se scad . . . . 2 puncte
— pentru livrarea a cel puțin 60 la sută din miere la calitatea I . . . . . 5 puncte

3. Pentru livrarea la stat a cel puțin 400 de grame de ceară pe familie de albine . . 10 puncte
— pentru fiecare 10 la sută în plus . . . . . 1 punct
— pentru fiecare 10 la sută în minus se vor scădea . 2 puncte

4. Pentru înmulțirea familiilor de albine în cursul anului, peste numărul existent la data înscrierii în concurs se vor acorda :
— de fiecare 10 la sută stupi realizați prin roire . . . 2 puncte
— de fiecare 10 la sută stupi realizați prin cumpărare . 1 punct

5. Pentru scăderea numărului de stupi față de cei existenți la data inscrierii în concurs se scad :
— la o reducere de peste 10 la sută . . . . . 5 puncte
— la o reducere de pînă la 10 la sută . . . . . 10 puncte

PREMII ȘI STIMULENTE

Concurenților care au obținut cele mai bune rezultate li se vor acorda premii, mențiuni și diplome.

Valoarea premiilor și mențiunilor pentru cîștigătorii pe țară va fi următoarea :

Pentru cooperativele agricole de producție
— un premiu I, în valoare de 10 000 lei
— două premii II, a cîte 5 000 lei
— trei premii III, a cîte 3 000 lei
— patru mențiuni speciale, a cîte 1 000 lei

Premiile și mențiunile se vor redistribui în unități astfel :

— premiile : 70 la sută membrilor cooperativei stupari, 15 la sută pentru cadrele tehnice care se ocupă de stupărit (inginerul sau tehnicianul zootehnist și medicul veterinar) și 15 la sută pentru președinte și brigadierul zootehnic ;

— mențiunile speciale se vor distribui numai stuparilor.

Pentru apicultorii individuali, membri ai A.C.A. (în utilaj apicol)
— un premiu I, în valoare de 5 000 lei
— două premii II, a cîte 3 000 lei
— trei premii III, a cîte 2 000 lei
— zece mențiuni speciale a cîte 500 lei

În afara mențiunilor speciale se vor acorda atît pentru cooperativele agricole cît și pentru apicultorii individuali, cîte 10 diplome cu mențiune.

Ferma didactică

(Urmare din pag. 1)

rii școlare. Aceste condiții nu pot fi create decît în cadrul unei ferme didactice proprii — pe lîngă fiecare școală tehnică sau liceu agricol.

Cu prilejul recentei conferințe naționale a cadrelor didactice s-a cerut cu insistență înființarea acestor ferme, profilate corespunzător unităților școlare respective, ele răspunzînd, de altfel, prevederilor Legii nr. 11 din 1968, cu privire la dezvoltarea învățămîntului în țara noastră. Legea respectivă, precizează între altele, că instruirea practică a elevilor trebuie să fie realizată în laboratoare, în ateliere școlare, **pe loturi experimentale**, în săli de demonstrații etc., îndicîndu-se, cum se vede, crearea unei baze proprii destinate practicii.

În întîmpinarea prevederilor legii respective, Departamentul I.A.S. a luat măsura ca unitățile sale din apropierea liceelor agricole să pună la dispoziția acestora terenuri și animale în vederea organizării de ferme didactice proprii. Ca urmare, o serie de licee agricole, cum sînt cele din Poarta Albă, județul Constanța, Șimleul Silvaniei, județul Sălaj, Călărași, județul Ialomița, Drăgășani, județul Vîlcea etc. au trecut de pe acum la organizarea de ferme didactice proprii.

Din păcate însă, nu toate I.A.S.-urile și stațiunile experimentale pe lîngă care funcționează școli și licee agricole procedează la fel, nu peste tot locul există înțelegerea necesară rezolvării acestei importante probleme. Iată de ce considerăm că este necesar să repetăm că **pregătirea profesională a oricărui tehnician nu poate fi concepută fără o instruire practică adevărată, care să însoțească și să întărească studiul teoretic.** Practica pedagogică și experiența școlilor noastre agricole demonstrează că însușirea temeinică a cunoștințelor de către elevi capătă o valoare reală numai atunci cînd predarea acestora este însoțită de formarea unui sistem închegat de deprinderi practice, astfel încît viitorul tehnician să-și însușească pe deplin profesia aleasă.

În prezent, instruirea practică a elevilor din cadrul liceelor agricole cuprinde 20—25 la sută din totalul orelor prevăzute în planul de învățămînt pentru fiecare specialitate. Ea se desfășoară atît în laboratoare și ateliere, în orele de aplicații — paralel cu cele de curs — cît și în unități de producție. Dacă raportul între instruirea practică și cea teoretică e just corelat, modul cum este organizată această activitate nu este corespunzător, liceele nedispunînd de o bază proprie destinată practicii didactice.

Or, pentru a căpăta deprinderile practice necesare, conform programelor școlare respective, elevii trebuie să execute un număr foarte variat de lucrări. În ce privește culturile vegetale, ei au datoria să cunoască lucrările necesare la peste 100 de specii de plante. Unele dintre acestea (cînepă, tutun, ricin etc) se cultivă doar în cooperative agricole. Altele (sorg, soia, lupin, mac, susan, graminee perene etc) numai în I.A.S.-uri. În plus, elevii trebuie să fie stăpîni pe lucrările reclamate de toate speciile legumicole din țara noastră, să dobîndească din școală cunoștințe practice în pomicultură și viticultură, să poată lucra cu toate mașinile moderne, să-și însușească tehnica unor lucrări speciale în zootehnie etc.

Unde își pot ei forma deprinderile necesare printr-o participare directă la lucrările specifice profesiei alese și, bineînțeles, sub îndrumarea și controlul permanent al cadrelor didactice ? În I.A.S.-uri cumva ? În prezent, cum se știe, acestea sînt organizate pe principiul fermelor agricole, care funcționează cu un număr restrîns de ramuri de producție, ceea ce limitează extrem de mult posibilitățile unei instruiri practice multilaterale a elevilor. În plus, unitățile agricole de producție și de cercetare își organizează activitatea potrivit unor norme de producție care nu se identifică cu cele didactice, în horti-viticultură și în special în zootehnie. În aceste sectoare, șefii de echipe și brigadierii, fiind plătiți conform producției obținute, nu sînt dispuși să permită elevilor să efectueze anumite lucrări speciale (tăieri la pomi, la vița de vie, intervenții la animale etc.).

Pe de altă parte, cred că trebuie să înlăturăm de la început principalul neajuns pe care le-au avut școlile tehnice de 4 ani ce au funcționat în perioada 1962—1966, cînd practica agricolă avea loc în unități de producție, unde elevii îndeplineau, în cele mai multe cazuri, un rol pasiv, de înregistratori ai unor lucrări și operații, majoritatea unităților considerîndu-i pe aceștia doar ca o rezervă de brațe de muncă și folosindu-i la lucrări necalificate, grele.

Asigurîndu-se gospodării didactice proprii, elevii vor putea trece prin toate lucrările. Prin preluarea unor culturi de către grupe și brigăzi de elevi, se va putea întări simțul de răspundere personală, disciplina în muncă, preocuparea pentru îndeplinirea sarcinilor de producție. În cadrul fermei didactice, profesorii vor putea urmări temeinic legarea cunoștințelor teoretice ale elevilor de cele practice, vor avea posibilitatea să ia în studiu unele probleme de cercetare ce pot servi producției.

Sigur că fermele didactice, ale căror terenuri rămîn în circuitul agricol, cu plan de producție și sarcini de livrare, trebuie să fie și unități rentabile, constituind exemple pozitive pentru unitățile agricole socialiste din zona respectivă. În această privință, deosebit de concludent apare faptul că în 1961, cele 52 de gospodării didactice existente atunci, cu o suprafață totală de circa 4 000 de hectare, au realizat un beneficiu net de aproape 5 milioane de lei.

Se mai pune întrebarea : Cum să fie organizată ferma didactică ? Se poate aprecia că ea trebuie să aibă o suprafață nu prea mare, în funcție de profilul liceului și numărul elevilor. Pe suprafața pusă la dispoziție pot fi dezvoltate **în mic** toate ramurile de producție corespunzătoare profilului școlii, accentuîndu-se asupra intensivității lor prin mecanizare, chimizare, irigații etc. Fiecare fermă didactică trebuie să aibă animale de mare productivitate, toate tipurile de mașini existente în marile unități agricole, construcțiile necesare.

Nu încape îndoială că numai liceul agricol care va avea o fermă didactică multilateral dezvoltată și bine dotată cu mijloace de producție moderne va putea asigura pregătirea judicioasă a viitorului tehnician, capabil să răspundă celor mai înalte exigențe ale agriculturii noastre socialiste.

Loto-Pronosport

Mari cîștiguri în mediul sătesc

Săptămînă de săptămînă se înregistrează mari cîștigători la sistemele Loto-Pronosport. Printre aceștia un mare număr îl reprezintă participanții din mediul sătesc, care joacă la agențiile proprii de la sate sau la cele de la orașe, unde au posibilitatea să-și procure și bilete gata completate.

Dăm mai jos cîțiva dintre participanții de la sate care au reușit în primul trimestru al acestui an să obțină premii de la 50.000 la 200.000 lei.

200.000 lei — Păduraru Dumitru — com. Berceni-Prahova (Loto 5. I.).

200.000 lei —Cazacu Catinca — com. Șivița-Galați (Loto 7. III.).

200.000 lei — Dumitrescu Mihail — com. Strejești-Olt (Pronoexpres 5. II.).

147.106 lei — Grigorescu Anica — com. Drăgușeni-Suceava — (Pronoexpres 29. I.).

114.913 lei — Andronache Mihai — com. Pîngărați-Neamț (Pronoexpres 12. II.).

50.819 lei — Teacu Dumitru — com. Trușești-Botoșani (Pronoexpres 1. I.).

50.819 lei — Weis Gheorghe — com. Speciul de Sus-Mureș (Pronoexpres 1. I.).

50.819 lei — Găman Gheorghe — com. Roznov-Neamț (Pronoexpres 1. I.).

51.988 lei — Răsunaru Dumitru — com. Băneasa-Ilfov (Loto 28. II.).

În afară de premiile în bani, numeroși participanți de la sate au cîștigat autoturisme la Loz în plic.

Iată cîțiva din cei mai recenți cîștigători de autoturisme la Loz în Plic :

SKODA 1000 MB — Ciurar Aurel — com. Calea Lungă, sat Lodroman (13. III.) jud. Alba.

MOSKVICI 408 — Moisescu Gheorghe, com. Domnești, jud. Argeș (12. III.).

WARSZAWA — Onescu Manolica — com. Dăneasa, jud. Olt (6. III.).

DACIA 1100 — Voica Petru — Deva, jud. Hunedoara (7. III.).

SKODA 1000 MB — Pleșuvu Vasile — com. Prunișor, jud. Mehedinți (10. III.).

Oricine poate cîștiga asemenea premii jucînd la sistemele Loto-Pronosport.

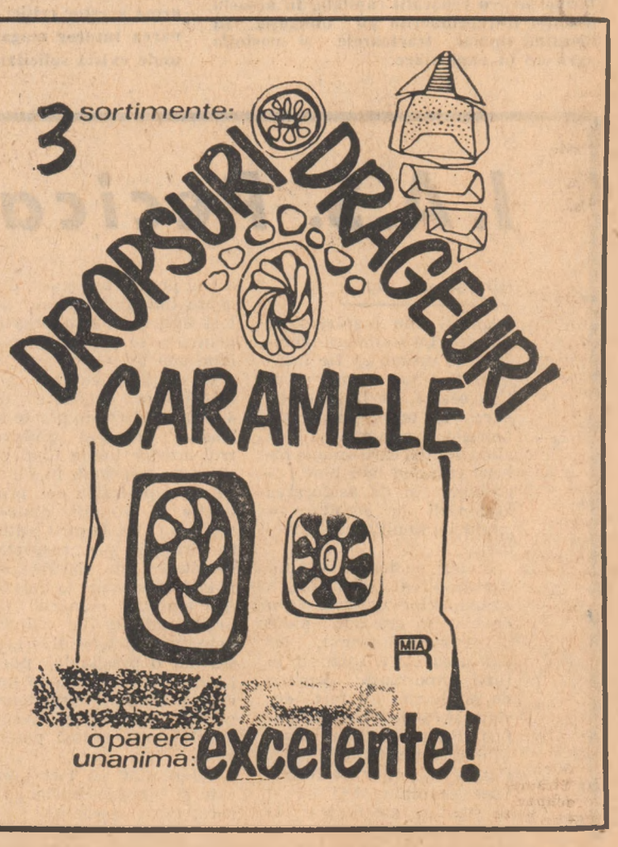

VARIETĂȚI

FURNICARUL

În pădurile tropicale de pe continentul american trăiește un patruped, pe care natura l-a creat parcă înadins spre a distruge furnicile, acestea constituind unica sa hrană. Este cunoscut sub numele de furnicarul. Armele sale de pradă — capul, de forma unui... morcov și limba, lungă de o jumătate de metru. Iată-l pornit după hrană. A întilnit în drum un mușuroi ajunge în stomacul animalului. Blana acestei viețuitoare are mai multe culori : maro-castaniu pe cap și pe picioarele de dinapoi, alb pe picioarele din față, negru pe git și pe burtă. Separarea acestor culori este atît de categorică, încît, privit în ansamblu, el pare „montat" din mai multe piese separate. După masă, furnicarul, care este un mare leneș, se culcă, la întîmplare, unde îl apucă somnul — chiar în plin soare, făcîndu-și umbră cu stufoasa-i coadă, pe care și-o pune pe cap și pe spate.

DE LA LUME ADUNATE

TOTUL, E SĂ FII CALM

Irving K. Qest, în vîrstă de 20 de ani, din Westminster, (S.U.A.), a fost condamnat la 30 de zile închisoare și 25 dolari amendă, pentru că a... blestemat pe stradă în timpul unei încăierări. El a fost auzit de niște polițiști și judecătorul de la tribunalul din localitate l-a aplicat legea din 1723, căreia în 1819 i s-a adus un amendament.

Legea din 1723 prevedea ca, la primul blestem, să se înțepe limba vinovatului, al doilea — să i se însemne pe frunte cu fierul roșu litera B (de la blasphemous — cel care blestemă), iar la al treilea — să fie executat fără asistența preotului.

În 1819 au fost desființate pedepsele corporale, ele fiind înlocuite cu o amendă de 100 dolari și închisoare pînă la 6 luni.

OCROTIȚI... COADA VULPII !

Cu acest motto a avut loc la Manchester o conferință a unei asociații intitulată „Liga luptătorilor activi împotriva vînătorii de vulpi". Această asociație este înzestrată de „campania de exterminare a patrupedelor", cum e considerată vînătoarea. S-au luat următoarele măsuri : cîinii vor fi hrăniți în ...taină înaintea vînătorii cu cea mai gustoasă carne, cărările din pădurile și locurile unde se vînează vor fi presărate cu semințe de anason pentru a deruta cîinii, iar în timpul vînătorii, membrii ligii (în adevăr „activi") vor suna, din diferite locuri, din corn, pentru a induce în eroare pe vînători.

LINIȘTE, CAII SE ODIHNESC !

Există hoteluri pentru cîini, există pensiuni pentru pisici. Pentru cai însă, pînă acum nu existau decît grajduri. Această lipsă a fost lichidată de americanul Hendrics, care a deschis la Los Angeles un hotel special pentru odihna și reconfortarea cailor de curse. Contra plată, aici se pot odihni, împreună cu caii, și jocheii. Dacă stăpînul calului nu e dispus să plătească pentru jocheu, acestuia i se permite să doarmă gratuit într-o clădire anexă, denumită... grajd.

MUSAFIRI „DE ÎNCHIRIAT"

La Sydney s-a deschis o agenție în prospectul căreia se arată că ea „oferă contra plată musafiri, bărbați și femei în vîrstă de la 17 la 37 de ani, pentru diferite recepții și sindrofii". Acești musafiri profesioniști sînt capabili să întrețină conversații interesante și spirituale și, în caz de nevoie, pot consuma fără să se îmbete o mare cantitate de băuturi alcoolice. Se primesc cereri cu condiția să fie înaintate din timp.

MAȘINĂ DE SCRIS UNIVERSALĂ

O nouă mașină de scris se experimentează actualmente la Londra. Noua mașină are posibilitatea de a imprima 1 850 de caractere pe orizontală, verticală și în diagonală). Ea reproduce nu numai litere în diverse caractere și alfabete, dar și semne matematice și note muzicale. Mașina oferă și posibilitatea imprimării pe traiectorii circulare diverse.

8 000 DE DOLARI PENTRU O... PĂLĂRIE

Un reporter al radiodifuziunii americane a avut o pasiune neobișnuită. De-a lungul a zeci de ani a colecționat de la marile personalități care vorbeau la posturile de radio americane cîte un autograf pe ...o pălărie. În momentul în care pălăria devenea practic plină pînă la refuz, el vindea obiectul la licitație. Pentru pălăria care printre alte numeroase semnături prestigioase o purta și pe cea a președintelui Roosevelt a obținut 8 000 de dolari.

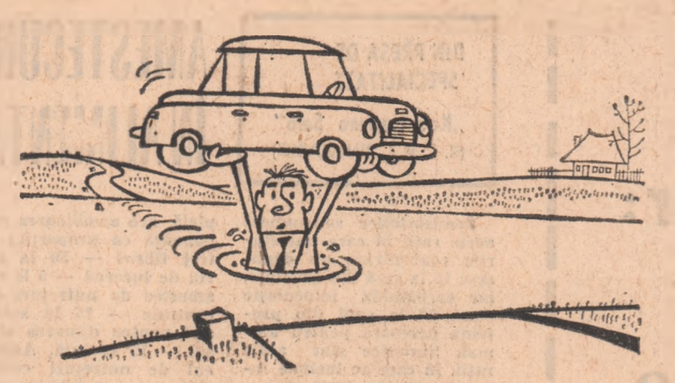

Fără cuvinte

Desen de Nic. NICOLAESCU

Cînd nu exista săpun...

Cu greu s-ar putea spune unde și cînd s-au spălat pentru prima oară rufe. Este însă limpede că în Egiptul antic și în Grecia antică, spălatul era o îndeletnicire obișnuită. Acest lucru se poate afla și din operele de artă din acele vremuri. Pe frescе sînt înfățișate spălătorese la lucru, care freacă și bat rufele pe bolovani. Amănunte despre spălatul rufelor la greci există și în „Odiseea" lui Homer. În pămîntul argilos se săpau gropi nu prea mari, care erau umplute cu apă. Gropile acestea țineau loc de copaie și lighene. Femeile aduceau rufele în cărucioare și le aruncau în gropi în care săreau și ele și călcau rufele cu picioarele. Apoi rufele erau limpezite și așternute pe malul mării. Fluxul desăvîrșea opera femeilor, frecînd rufele de pietrișul de pe mal.

Interesant de remarcat că, în Grecia antică, spălatul rufelor nu era socotit ca ceva înjositor. Spălau rufe nu numai servitoarele, ci chiar și fetele de regi. Homer povestește cum Ulisse a întîlnit pe malul mării pe Nausica, fiica regelui Alkinoe, care, împreună cu prietenele ei, spăla rufe. Pe Ulisse acest lucru nu-l miră cîtuși de puțin, și nici Nausica nu se simte stînjenită că a fost surprinsă făcînd o astfel de treabă.

Oamenilor nu le-a fost prea ușor atîta timp cît nu au cunoscut săpunul și nu au recurs pentru spălat decît la bolovani, argilă și apă.

Prima referire la săpun se întîlnește în scrierile din secolul al II-lea e.n. Plinius cel bătrîn descrie mai amănunțit săpunul, precum și un procedeu mai perfecționat de spălat. Tot de la el s-a aflat că în Roma antică săpunul se făcea din cenușe și grăsime de capră.

În secolul al VI-lea e.n., rufele nu mai sînt călcate cu picioarele, ci bătute cu maiul, frecate cu peria și săpunite. Pe atunci, săpunul se făcea primitiv. Producția sa industrială a început abia în secolul al IX-lea e.n. și anume la Marsilia. Scîndura de spălat și maiul apar abia în secolul al XVI-lea.

Dacă nu ar fi existat maiul, spălătoreselor le-ar fi fost mult mai greu să spele rufele. Dar mai mult, dacă nu ar fi fost maiul, soarta locuitorilor din Nisa, așediată de turci în 1543, ar fi fost alta. Cînd a început asaltul, spălătoreasa Catherine Segurat s-a avîntat în luptă cu maiul în mînă, l-a doborît pe stegarul turc, smulgîndu-i stindardul din mînă. Printre turci a început panica, iar apărătorii Nisei s-au simțit pe dată atît de curajoși încît i-au alungat pe dușmani din oraș.

Cam prin secolul al XVI-lea s-a inventat un nou procedeu de spălat : rufele se puneau într-un cazan, se acopereau cu o bucată de pînză peste care se presăra cenușă și se turna apă fierbinte. Substanțele chimice din cenușă aveau efectul de a curăța rufele.

Din vremuri străvechi, rufele erau uscate la soare. Dar cum se proceda în privința călcatului? În Roma antică pentru așa ceva se încălzeau pietre mari, plate. Fierul de călcat a fost inventat mai tîrziu.

ZIG—ZAG

Într-o seară, la Voltaire acasă, musafirii istoriseau întîmplări cu hoți.

— Și eu știu una (rîde scriitorul) și am s-o spun cînd are să-mi vină rîndul.

Cînd i-a venit rîndul, n-a rostit decît atît :

— A fost odată un ministru de finanțe... Restul zău că l-am uitat.

La Fontaine avea obiceiul să mănînce în fiecare dimineață un măr copt. Într-o zi și-a lăsat mărul pe cămin să se răcească. În așteptare, s-a dus la bibliotecă să caute o carte. Un amic al scriitorului, intrînd în cameră, zări mărul și începu să-l mănînce.

La Fontaine, întorcîndu-se, constată lipsa mărului. Ghicind ce s-a întîmplat, strigă emoționat :

— Ah, Dumnezeule ! Cine a mîncat mărul pe care eu l-am pus pe cămin ?

— În nici un caz eu, răspunse prietenul.

— Cu atît mai bine, prietene !

— Și pentru ce, mă rog ?

— Pentru că, răspunse La Fontaine, îl otrăvisem cu arsenic, împotriva șoarecilor.

— Arsenic !, strigă amicul disperat. Sînt otrăvit !

— Liniștește-te, dragul meu, zise scriitorul, nu-i nimic grav. A fost doar o glumă, pe care am făcut-o pentru a ști cine a mîncat mărul.

Șeful, către un subaltern :

— Asta e curată nerușinare.— Dumneata vii zilnic la servici pe jumătate beat !

— Ce să fac dacă nu-mi ajung banii ca să mă îmbăt cît trebuie !

Mama : *Cum, ai spart toate jucăriile pe care ți le-a cumpărat tătucu ?*

Copilul : *Nu, a mai rămas ciocanul.*

— Este adevărat că persoanele căsătorite trăiesc mai mult decît burlacii ?

— Nu, dar viața li se pare mai lungă.

Judecătorul către acuzat :

— Ai mai fost condamnat vreodată?

— Da, domnule judecător, dar este mult de atunci, 20 de ani.

— Și ce ai făcut în toți acești ani ?

— Am stat la închisoare.

Agentul de circulație oprește un automobil și cere permisul femeii de la volan.

Aceasta zîmbește și răspunde cochet :

— Ați întîrziat ! Mi l-a luat încă de ieri un coleg al dv.

Johann s-a hotărît să dea de zestre fiicei sale cea mai bună vacă și publică în ziar următorul anunț :

— Cine se căsătorește cu Emmi a mea va lua cea mai bună vacă.

În Texas, fiul își întreabă tatăl :

— Tată, de ce se leagănă cîntărețul acela în timp ce cîntă ?

— Este mai greu să nimerești ținta în mișcare !

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

Apicola

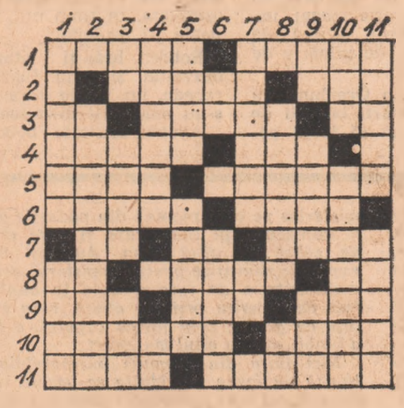

ORIZONTAL : 1) Produs apicol obținut prin topirea fagurilor — Autorii povestirii „Crăiasa albinelor" ; 2) A scris „Iliada și Odiseea" — Grup de albine ieșite din stup, în căutarea altui adăpost ; 3) Mitică ! — Înlocuitor al mierii — Cămașe înflorată ; 4) Puibere galbenă colectată de albine de pe plantele melifere — Țepușă (reg.) ; 5) Neplăcut — Suport de ceară cu celule de formă hexagonală în care albinele depun mierea ; 6) Un an — Surpătură de pămînt (pl.) ; 7) Rămas bun — Epocă — Vapor ; 8) Din plante melifere ! — Familie de insecte din care fac parte și albinele — Din pipă ! ; 9) Sat lîngă Oravița — Perioadă de timp — Liniște ; 10) Aripile externe, anterioare la insecte (sing.) — Harnice ca albinele ; 11) Strămoșii noștri care se ocupau și cu apicultura — Produs recoltat de plante, colectat de albine și transformat în miere.

VERTICAL : 1) Ochiul de albină — Hidromel (sau băutură obținută prin fermentația alcoolică a mierii cu apa) ; 2) Stare de care sînt cuprinse și albinele în timpul iernii ; 3) Vai ! — Diminutiv feminin — Ca acul albinei ; 4) Servește la fixarea cerii în ramă, pe sîrme — Tei ! ; 5) Pictor clasic român (1831—1891) — Corp la care se raportează poziția unui corp mobil ; 6) Interjecție pesimistă — Pustiu ; 7) Folosit ca despărțitor într-un stup cu mai mu'te familii — De acord ; 8) Mătci — Florin Cristea ; 9) Pomadă — Stadiu de dezvoltare, situat între larvă și nimfă — Repriză sportivă ; 10) Lipsiți de energie (fig.) — Publicația de specialitate „Apicultura", 11) — Apreciat produs apicol — Fără aripi.

Teodor AXIOTI

Ileana 67
O IDEALĂ MAȘINĂ DE CUSUT, CU CARE OBȚINEȚI CEA MAI PERFECTĂ CUSĂTURĂ
ECONOMISIȚI DIN TIMPUL DV. FOLOSIND UNA DIN MAȘINILE DE SPĂLAT
ALBATROS
2·3·4·5
PRODUSE DE UZINA MECANICĂ CUGIR

DIN PROGRAMUL DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE

pe săptămîna 6—12 aprilie

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI : Duminică : programul I : 6.00 ; 11.00 ; 16.00 ; 18.00 ; 24.00 ; 1.00 ; 2.00 ; 4.00 ; programul II : 6.30 ; 7.30 ; 10.00 ; 19.00; 23.00 ; 0.55 ; programul III : 15.00 ; 19.30. **In fiecare zi de lucru :** programul I : 5.00 ; 5.30 ; 6.00 ; 6.30 ; 9.00 ; 11.00 ; 13.00 ; 15.00 ; 20.00 ; 24.00 ; 1.00 ; 2.00 ; 4.00 ; programul II : 6.05 ; 7.30 ; 10.00 ; 12.00 ; 14.00 ; 18.00 ; 19.00 ; 21.00 ; 23.00 ; 0.55 ; programul III : 18.00.

RADIOJURNAL : Duminică : programul I : 8.00 ; 14.00 ; 20.00 ; 22.00; programul II : 13.00 ; 21.00 ; programul III : 21.30. **In fiecare zi de lucru :** programul I : 7.00 ; 16.00 ; 22.00 programul II : 17.00 ; programul III : 21.30.

EMISIUNI PENTRU SATE

Duminică : programul I : 10.00 — ORA SATULUI. **In fiecare zi de lucru :** programul I : 6.35 — JURNAL AGRAR.

TEATRU LA MICROFON

DUMINICA : programul I : 18.45 — Teatru scurt. Premieră. Două piese scurte de Iosif Naghiu : „Celuloid". Regia artistică Gh. Mileteanu, și „Autostop".

LUNI : programul I : 20.05 — Serial : „La răscruce de vînturi" de Emily Brontë. Seria I : „Heathcliff și Catherine".

MARȚI : programul I : 20,15 — Serial : „La răscruce de vînturi" de Emily Brontë. Seria II : „Fuga lui Heatchliff".

MIERCURI : programul I : 20.05 — Serial : „La răscruce de vînturi" de Emily Brontë. Seria a III-a : „Reîntoarcerea".

JOI : programul I : 20.05 — Serial : „La răscruce de vînturi" de Emily Brontë. Seria a IV-a : „O căsătorie silită".

VINERI : programul I : 20.05 — Serial : „La răscruce de vînturi" de Emily Brontë. Seria a V-a : „Răzbunarea". Programul II : 10.15 — „Vrăjitoarele din Salem" de Artur Miller. Traducere și adaptare radiofonică de Mihnea Gheorghiu.

SÎMBATA : programul I : Serial: „La răscruce de vînturi" de Emily Brontë. Seria a VI-a : „Triumful iubirii".

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICA : Muzică populară : programul I : 6.05 ; 11,16 ; 19.27 ; programul II : 7.00 ; 9.45 ; 12.35 ; 14.00 ; 16.00 ; 18.30. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 7.00 ; 8.15 ; 13.00 ; 19.45 ; 21.00 ; 21.35 ; 22.20 ; 22.42 ; 0.05—5.00 ; programul II : 6.00 ; 9.00 ; 10.14 ; 13.10 ; 15.55 ; 16.30 ; 19.05 ; 20.00 ; 24.00—1.00 ; programul III : 23.00.

LUNI : Muzică populară : programul I : 5.10 ; 6.10 ; 7.30 ; 10.30 ; 12.30 ; 18.05 ; 19.30 ; 20.42 ; programul II : 6.45 ; 7.45 ; 14.10 ; 15.20 ; 20.20. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 6.45 ; 7.10 ; 8.30 ; 11.05 ; 12.00 ; 13.21 ; 16.10 ; 17.00 ; 17.30 ; 19.00 19.45 ; 20.32 ; 21.35 ; 22.45 ; 0.05—5.00 ; programul II : 6.10 ; 7.37 ; 9.30 ; 11.45 ; 14.35 ; 16.45 ; 18.30 ; 22.15 ; 23.45 ; programul III : 17.02.

MARȚI : Muzică populară : programul I : 5.10 ; 6.10 ; 7.45 ; 10.30 ; 12.30 ; 16.10 ; 18.05 ; 19.30 ; programul II : 6.45 ; 7.45 ; 11.25 ; 14.10 ; 15.25 ; 18.45 ; 20.30. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 6.45 ; 7.10 ; 8.30 ; 11.15 ; 12.00 ; 13.21 ; 15.05 ; 17.00 17.30 ; 19.00 ; 20.40 ; 21.35 ; 22.20 ; 23.00 ; 0.05—5.00 ; programul II : 6.10 ; 7.37 ; 9.30 ; 12.16 ; 14.35 ; 16.00 ; 18.30 ; 20.50 ; 23.45.

MIERCURI : Muzică populară : programul I : 5.10 ; 6.10 ; 7.45 ; 12.30 ; 18.05 ; 19.30 ; 22.20 ; programul II : 6.45 ; 7.45 ; 11.35 ; 14.10 ; 17.10. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 6.45 ; 7.10 ; 8.30 ; 11.25 ; 12.00 ; 13.21 ; 15.05 ; 16.10 ; 19.00 ; 19.45 ; 23.20 ; 0.05—5.00 ; programul II : 6.10 ; 7.37 ; 9.30 ; 14.35 ; 15.34 ; 16.25 ; 18.25 ; 21.30 ; 22.45 ; programul III : 17.00 ; 17.10 ; 22.40.

JOI : Muzică populară : programul I : 5.10 ; 6.10 ; 7.45 ; 10.30 ; 12.30 ; 18.05 ; 19.30 ; 22.20 ; programul II : 6.45 ; 7.45 ; 13.00 ; 14.10 ; **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 6.45 ; 7.10 ; 8.30 ; 11.25 ; 12.00 ; 13.21 ; 15.05 ; 16.10 ; 19.00 ; 19.50 ; 20.35 ; 21.35 ; 22.45 ; 23.50 ; 0.05—5.00 ; programul II : 6.10 ; 7.37 ; 9.30 ; 14.35 ;17.10 ; 22.40.

VINERI : Muzică populară : programul I : 5.10 ; 6.10 ; 7.45 ; 10.40 ; 12.30 ; 16.10 ; 18.05 ; 19.30 ; programul II : 6.45 ; 7.45 ; 10.05 ; 13.00; 19.05. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 6.45 ; 7.10 ; 8.30 ; 11.15; 12.00 ; 13.21 ; 17.00 ; 17.45 ; 19.00 ; 19.50 ; 21.35 ; 22.20 ; 23.25 ; 0.05—5.00 ; programul II : 6.10 ; 7.37 ; 9.30 ; 14.35 ; 16.25 ; 17.30 ; 18.25 ; 22.40.

SÎMBATA : Muzică populară : programul I : 5.10 ; 6.10 ; 7.45 ; 13.21 ; 14.50 ; 15.50 ; 18.05 ; 19.30 ; 22.20 ; programul II : 6.45 ; 7.45 ; 8.35 ; 9.45 ; 11.35 ; 17.45 ; 19.05 ; **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 6.45 ; 7.10 ; 8.30 ; 11.05 ; 12.00 ; 12.30 ; 13.40 ; 17.00 ; 19.00 ; 20.30 ; 21.35 ; 22.45 ; 0.05—6.00 ; programul II : 6.10 ; 7.37 ; 9.30 ; 10.20 ; 13.55 ; 13.00 ; 18.25 ; 22.40 ; 0.07—1.00 ; programul III : 21.00.

TELEVIZIUNE

DUMINICA : Programul I : 8.30 — Ora exactă. Cum va fi vremea ? 8.40 — Emisiune pentru copii și școlari ; 10.05 — Filmul serial „Belle și Sebastien" (II). Refugiul Marelui Baou ; 10.30 — ORA SATULUI : ● Un grafic pe săptămînă comentat : Rămînerile în urmă trebuie urgent recuperate ; ● Ancheta noastră : Abuzurile mici, necurmate, generează abuzuri mari ● **Intrebări pentru toate vîrstele :** Cum au apărut șoarecii albi ? ● Foiletonul emisiunii : Cînd intențiile rămîn intenții ● Ecran internațional agricol ● Buletin agrometeorologic ● Muzică populară românească ; 12.00 — De strajă patriei ; 12.30 — Concert simfonic. Selecțiuni din concertele susținute de Yehudi Menuhin și „Menuhin Festival Orchestra" ; 13.30 — Artă plastică. Henri Catargi ; 13.45 — Mozaic muzical-coregrafic ; 14.45 — Închiderea emisiunii ; 16.15 DUMINICA SPORTIVA : **Fotbal :** Universitatea Cluj — Steaua. Transmisiune de la Cluj; 18.30 — Caleidoscop Muzical în imagini ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARA ; 19.15 — „Doină zic, jocul mi-e drag" ; 19.45 — Desene animate ; 20.00 — Film cu trei stele ; „Ultimul apus de soare". Un film turnat în 1961. Premieră pe țară ; 21.40 — Un dans, o melodie ; 22,10 — Telesport ; 22.30 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 22.45 — Închiderea emisiunii. **Programul II :** 22.00 — Telex TV ; 20.05 — Seară de teatru : „Moartea unui artist" de Horia Lovinescu ; 22.05 — Capodopere ale muzicii universale ; 22.45 — Închiderea emisiunii.

LUNI : 16.30 — Telex TV ; 16.35 — TV pentru specialiștii din industrie ; 17.05 — Limba franceză. Lecția 53 ; 17.30 — Campionatele internaționale de natație ale României ; 18.30 — Lyceum — emisiune pentru elevi : „Caiete de adolescență" ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARA ; 19.30 — Actualitatea științifică : Centre științifice — Iasul: 20.00 — Roman foileton : „Forsyte Saga (XXIII) ; 20.50 — „Steaua fără nume" — emisiune-concurs de muzică ușoară; 21.50 — Prim plan. Miron Radu Paraschivescu ; 22.15 — Gong — emisiune de actualitate teatrală ; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23.00 — Închiderea emisiunii.

MARȚI : 17.30 — Telex TV ; 17.35 — Pentru elevi. Consultații la matematică (cl. XII) ; 18.05 — Limba engleză. Lecția 53 ; 18.30 — Micii meșteri mari — emisiune pentru copii ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARA ; 19.30 — „Întrebări la care răspuns... întrebări la care nu s-a răspuns" — emisiune de știință ; 20.00 — Seară de teatru : „Platonov" de A. P. Cehov. **In pauze :** ● Cronica muzicală de Radu Gheciu ● Cărți noi în librării ; 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; — 23.10 — Închiderea emisiunii.

MIERCURI : 11.00 — Limba franceză. **Lecția 53 (reluare)** ; 11.30 — Limba engleză. Lectia 53 (reluare); 12.00 — TV pentru specialiștii din industrie (reluare); 12.30 — Închiderea emisiunii de dimineață; 17.30 — Telex TV ; 17.35 — TV pentru specialiști. Consultații pentru medici; 18.05 — Limba germană. Lecția 50; 18.30 — Club XX — emisiune pentru tineret. „Cheia succesului" ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARA ; 19.30 — „Bundița". Reportaj filmat de Valentin Munteanu și Mihai Crișmaru ; 19.45 — Căsuța potală 111. Dialog cu telespectatorii ; 20.00 — Telecinemateca : „Simfonia fantastică" ; 21.45 — Avanpremieră ; 22.00 — Itinerar european ; 22.15 — Dimitrie Bolintineanu. Emisiune comemorativă cu prilejul împlinirii a 150 de ani de la nașterea poetului ; 22.30 — Mari interpreți. Pianistul Aldo Ciccolini ; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23.00 — Închiderea emisiunii.

JOI : Programul I : 11.00 — Limba germană. Lecția 50 (reluare) ; 11.30 — Pentru elevi. Consultații la limba română (clasa a VIII-a) ; 12.00 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 17.30 — Telex TV ; 17.35 — Pentru elevi. Consultații la chimie (clasa a XII-a) ; 18.05 — Limba rusă. Lecția 52 ; 18.30 — Studioul pionierilor ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARA : 19.30 — „Tinerețe fără bătrînețe ; 20.00 — seară de teatru : „Luna dezmoșteniților" de Eugen O'Neill ; 22.15 — Muzică ușoară cu formația „Phönix" ; 22.30 — Antologie contemporană românească ; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23.00 — Închiderea emisiunii. **Programul II :** 20.00 — Telex TV ; 20.05 — Concert simfonic ; 20.50 — Film artistic : „Republica Skid". O producție a studiourilor sovietice ; 22.25 — Închiderea emisiunii.

VINERI : 10.30 — TV pentru specialiști. Medicină (reluare) ; 11.00 — Limba rusă. Lecția 52 (reluare) ; 11.30 — Limba spaniolă. Lecția 54 ; 12.00 Consultații pentru elevi (clasa a IX-a) ; 12.30 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 17.30 — Telex TV ; 17.35 — Actualitatea economică ; 18.05 — Limba spaniolă. Lecția 54 (reluare) : 18.30 — Ateneul tineretului. „Viitorul teatrului și teatrul viitorului" : 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARA ; 19.30 — In direct... ; 20.00 — Film artistic : „Gioconda fără surîs" — o producție a Studioului Cinematografic „București" ; 21,35 — Reflector ; 21.50 — Mult e dulce și frumoasă... Emisiune de limbă română ; 22.15 — Teleglob — emisiune de călătorii geografice. Suedia : 22.35 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 22.45 — Închiderea emisiunii.

SÎMBATA : Programul I : 17.30 — Telex TV ; 17.35 — Medicul vă sfătuiește ; 17.50 Lumea copiilor, cu Daniela și Aschiuță ; 18.30 — Tele-enciclopedia ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARA ; 19.15 — Cadran — emisiune de actualitate internațională. 19.30 — Seară de operă : „Traviata" de Giussepe Verdi. Transmisiune de la Sala Palatului. **In pauze :** Filme documentare ; 22.30 — Film serial „Bonanza" ; 23.20 TELEJURNALUL DE NOAPTE : 23.30 — Închiderea emisiunii. **Programul II : 20.00** — Telex TV ; 20.05 — Parada formațiilor de muzică ușoară ; 20.25 — Revista revistelor ; 20.45 — Recitalul de sîmbătă seara ; 21.25 — Roman foileton : „Aventurile căpitanului Kloss (II) ; 22.15 — Agenda artistică ; 22.30 — Închiderea emisiunii.

AGRICULTURA PE GLOB

FIŞIER DOCUMENTAR

Cancerul vegetalelor: rezultate şi observaţii recente

Există o deosebire între mecanismele care intră în acţiune în cancerul lumii vegetale şi ale celei animale ? Bazîndu-se pe rezultatele cele mai semnificative obţinute de cercetările ştiinţifice în ultimele decenii, revista „Science progrès — la nature" face o interesanta sinteză a cunoştinţelor dobîndite de savanţi în acest domeniu atît de disputat şi, din păcate, atît de important.

FACTORI GENETICI. Este sigur astăzi că, la plante ca şi la animale, intervenţia unor factori genetici poate îndeplini un rol determinant în apariţia cancerului. În acest sens s-au făcut experienţe extrem de concludente — cu plante de tutun. Dacă se încrucişează, de pildă, Nicotiana glauca cu Nicotiana Langsdörffii se obţine un hibrid care produce tumori în special la nivelul leziunilor naturale, cum sînt cele provocate de căderea frunzelor sau de creşterea rădăcinilor. Cele două specii parentale nu au aptitudini speciale în ceea ce priveşte cancerizarea, dar confruntarea lor genetică generează proprietăţi canceroase.

Şi alţi hibrizi de tutun produc tumori de acest tip. Speciile lor parentale pot fi repartizate în două grupuri. Dacă se încrucişează plante din acelaşi grup, rezultă plante care nu produc tumori. Din contră, hibrizii obţinuţi din plante provenite din grupuri diferite sînt tumorigeni, ceea ce relevă cu claritate caracterul genetic al tumorilor.

Alte experienţe, în care au fost folosite radiaţii ionizante, au arătat că capacitatea de a produce tumori este legată de structura cromozomică şi de un anumit stoc de A.D.N.

ROLUL VIRUSURILOR. Tumorile de origine virotică ale păsărilor au fost descoperite încă la începutul secolului. La plante, însă, existenţa lor este cunoscută de numai 26 de ani. Transmise de la plantă la plantă, virusurile cancerigene sînt inoculate vegetalelor de cîteva insecte, din genurile Agallia sau Agalliopsis. Este de remarcat faptul că în timp ce organismul insectei nu pare să fie afectat, cel al plantei produce numeroase tumori, mai ales la nivelul leziunilor naturale. Virusul a fost izolat şi din organismul insectelor şi din cel al plantelor.

S-ar fi putut presupune că procesul de multiplicare anarhică a celulelor se datoreşte, pur şi simplu, stimulării provocate de virus. Dar s-a constatat că deşi în ţesutul tumoral nu mai există virus, acest ţesut îşi păstrează proprietăţile cancerigene. Aceasta sugerează ideea că virusul s-ar fi integrat în celulă într-un mod care nu poate fi constatat decît prin existenţa tumorii. Altceva nu se ştie, deocamdată, nimic despre felul în care virusul plantei se încorporează celulelor gazdă pentru a dereglа activitatea.

SUBSTANŢE CANCERIGENE. Cancerul poate fi provocat şi de anumite substanţe. Acest mod de apariţie a bolii, foarte frecvant la animale şi la om, a fost observat şi la plante. S-a constatat, astfel, că acidul indolylacetic (auxina) provoacă apariţia de tumori a căror dezvoltare poate fi rapidă, dar care încetează îndată ce planta nu mai este supusă acţiunii substanţei amintite. Dacă se grefează fragmente ale tumorilor astfel apărute pe tulpini sănătoase, nu apar tumori. De altfel, s-a dovedit pe cale experimentală că în aceste cazuri ţesuturile plantei atacate nu sînt cancerizate, ci este vorba numai de efectele unui dezechilibru hormonal.

TUMORI DE ORIGINE BACTERIANĂ. Plantele prezintă uneori tumori de origine bacteriană. De altfel, plecînd de la aceste tumori s-a pus, pentru prima oară, în 1907, marea problemă a cancerului vegetalelor. Doi cercetători americani observaseră aşa-numitele crownqall, tumori foarte exuberante care se dezvoltă pe coletul anumitor plante. Această boală este produsă de o bacterie specifică, Agrobacterium tumefaciens, ceea ce, la prima vedere, ar face ca boala să nu fie considerată un cancer adevărat. Totuşi, plantele contaminate produc tumori secundare în care nu mai apar celule bacteriene. Ţesuturile astfel modificate, pot fi considerate ca elemente canceroase. Această ipoteză a fost definitiv acceptată după ce s-a constatat, experimental, că dacă se grefează ţesut tumoral lipsit de bacterii la plante sănătoase, apar tumori.

Studierea ţesuturilor de crowngall cultivate a arătat că acestea se pot dezvolta fără adăugarea de factor de diviziune celulară, fără auxină, deoarece ţesuturile anormale elaborează mult mai multă auxină decît cele sănătoase. Această observaţie a făcut posibilă explicarea procesului în urma căruia o bacterie poate provoca apariţia unei tumori canceroase. Agrobacterium tumefaciens determină o transformare permanentă a celulei — care se traduce printr-o creştere mare a sintezei auxinei, ceea ce face ca elementele tumorale să se dezvolte exagerat. Plecînd de aici, specialiştii în domeniul cancerului animalelor au observat, la rîndul lor, că celulele canceroase ale unor şoareci pot prolifera şi fără vitamina B_{12}, în timp ce celulele normale corespunzătoare nu se pot lipsi de această vitamină

Noi experienţe au arătat că bacteria acţionează foarte scurt timp direct asupra ţesutului plantei-gazdă. Ea elaborează însă un aşa-numit principiu inductor care persistă şi se reproduce în ţesutul plantei şi după dispariţia bacteriei. Recent, acest principiu a fost identificat sub forma unui A.D.N. care, izolat, a provocat, în vitro, transformarea tumorală a unor celule de Scorzonera.

Un ultim aspect priveşte posibilitatea pe care o au plantele de a da din exemplare canceroase muguri normali, iar apoi plante ale căror ţesuturi nu mai sînt tumorigene.

Una dintre concluziile acestei sumare treceri în revistă este aceea că între celula animală şi cea vegetală nu există o deosebire fundamentală în ceea ce priveşte cancerul. Şi, dat fiind că la fel stau lucrurile şi pe planul marilor probleme ale biologiei celulare, este de aşteptat ca rezultatele obţinute în domeniul vegetal să poată fi în măsură din ce în ce mai mare luate în considerare şi în cel animal şi viceversa.

Nicotiana glauca × Nicotiana Langsdorffii ; rezultatul — un hibrid tumorigen

DIN PRESA DE SPECIALITATE

„Kooperativno Selo" (R. P. BULGARIA)

AMESTECURI SEMISINTETICE ÎN ALIMENTAŢIA ANIMALELOR

Semisintetice se numesc acele raţii în care nutreţurile concentrate nu depăşesc 15 la sută din greutate, iar carbamida înlocuieşte circa 50 la sută din proteina necesară pentru animal. Sintetice sînt acele raţii, în care se include într-o cantitate minimă nutreţul concentrat, iar necesarul în proteină se satisface aproape exclusiv prin carbamidă. La unele şi la altele predomină mai cu seamă nutreţurile fibroase ieftine — paiele, frunzele şi tulpinele de porumb preparate pentru nutreţ, cocenii de porumb fără boabe, pleava şi altele — melasă, carbamidă, şi ca supliment, — săruri minerale şi vitamine produse pe cale sintetică.

O mai bună valorificare a nutreţurilor fibroase şi a carbamidei în aceste raţii se obţine prin crearea condiţiilor corespunzătoare pentru desfăşurarea optimă a proceselor microbiologice necesare, în aparatul digestiv al animalelor. Aceasta se înfăptuieşte prin menţinerea continuă a raţiei la raportul determinat dintre celuloza brută, hidrocarbonate şi carbamidă şi folosirea amestecului mineral corespunzător scopului.

Anul trecut, în R.P. Bulgaria s-a elaborat şi experimentat un amestec semisintetic într-o raţie completă, potrivit cu condiţiile specifice destinat îngrăşării tineretului bovin. Pentru activizarea acţiunii microorganismelor în prestomacele animalelor (în scopul folosirii complete a nutreţului fibros şi a carbamidei), au fost incluse 5 la sută fin de lucernă tocat sau tăiat scurt şi un adaos mineral mai variat decît cel folosit pînă în prezent.

Amestecul semisintetic, elaborat într-o raţie completă, are următoarea componenţă ca proporţii : nutreţ fibros — 50 la sută, fin de lucernă — 5 la sută, amestec de nutreţuri concentrate — 15 la sută şi apă pentru diluarea melasei — 15 la sută. Amestecul de nutreţuri concentrate are următoarea componenţă : uruială de boabe de cereale — 70 la sută (porumb şi orz), tărîţe de grîu — 5 la sută, turte de floarea-soarelui sau de bumbac — 5 la sută, carbamidă — 10 la sută, amestec de substanţe minerale — 5 la sută, sare de bucătărie — 3 la sută şi vitamine (premix nr. 9) — 2 la sută. Valoarea nutritivă a unui kilogram de amestec într-o raţie completă este de circa 0,5 U.N, el conţinînd 57 g de proteină digestibilă.

Amestecul semisintetic se prepară cum urmează : nutreţul fibros tăiat se amestecă cu fin de lucernă şi nutreţ concentrat şi pe urmă se stropeşte cu melasa diluată cu apă în raport de 1:1. Se caută ca soluţia să fie absorbită complet de nutreţul fibros. Cînd nu este absorbită trebuie redusă cantitatea de apă, iar dacă amestecul nu este bine umectat — se va mări cantitatea de apă. Este raţional ca amestecul de nutreţuri concentrate să fie produs de întreprinderile de industrializare a nutreţurilor. Spre a se evita transportul unor mari cantităţi de nutreţuri cu un procent ridicat de hidraţi de carbon (uruiala de grăunţe de cereale), este mai bine să se producă amestecuri mai concentrate aşa-numite amestecuri de carbamidă. În condiţiile din Bulgaria, este indicat ca un astfel de amestec să fie produs respectîndu-se următoarea componenţă din punct de vedere al greutăţii : uruială de grăunţe de cereale — 40 la sută, tărîţe de grîu — 10 la sută, turte de floarea-soarelui sau de bumbac — 10 la sută, carbamidă — 20 la sută, amestec mineral — 10 la sută, sare de bucătărie, 6 la sută şi vitamine (premix nr. 9) — 4 la sută. În cazul folosirii raţiei semisintetice, la acest amestec în unităţi se va adăuga uruiala de boabe de cereale în raport de 1:1.

În lipsa nutreţurilor concentrate se poate folosi numai amestecul de carbamidă. Într-un astfel de caz se alcătuieşte aşa-numitul amestec de raţie completă, care după greutate, este compus din : nutreţ fibros — 50 la sută, fin de lucernă — 5 la sută, melasă — 20 la sută, amestec de carbamidă — 5 la sută şi circa 20 la sută apă pentru diluarea melasei. Valoarea nutritivă a unui kg de acest amestec constituie circa 0,35—0,40 U.N. şi conţine 40—45 g de proteină digestibilă. Cu această raţie, animalele se obişnuiesc în mod treptat în decurs de cel puţin 10 zile ; în plus, animalele sînt adăpate regulat. Cel mai bine este să existe în adăpost adăpători automate. Dacă adăparea se face din gheaburi, atunci, înainte de fiecare adăpare, acestea vor fi curăţate bine, deoarece resturile de nutreţ conţin carbamidă, care dizolvată în apă poate să provoace intoxicaţii.

Preţul de cost al unui kg de spor în greutate prin folosirea amestecului semisintetic este cu 30—40 la sută mai redus faţă de metoda de îngrăşare chimică, obţinîndu-se un spor sensibil egal cu un consum a semănător de unităţi nutritive.

UN INSTRUMENT PREŢIOS PENTRU CERCETAREA ŞI PRACTICA ZOOTEHNICA

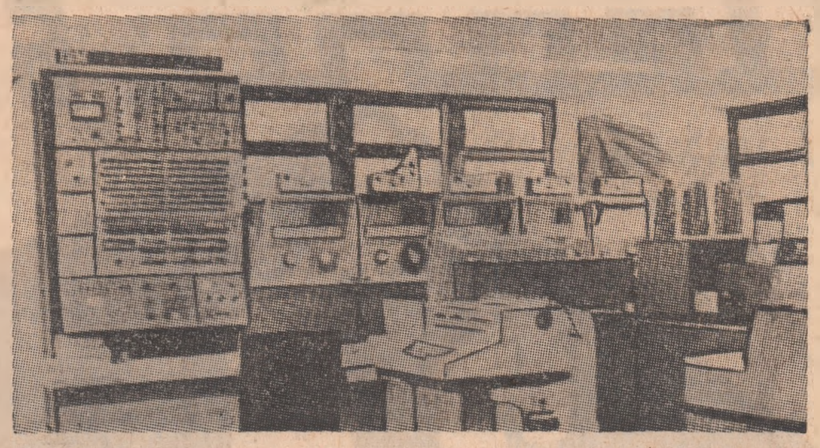

Institutul naţional de cercetări agricole al Franţei a fost dotat, nu de mult, cu un calculator electronic destinat cercetărilor zootehnice. Pînă acum, această maşină (I.B.M. 360-50) a studiat peste un milion de lactaţii.

Prima noastră grijă, din momentul în care am primit calculatorul — **a declarat şeful de laborator Marcel Poutous** — a fost aceea de a elabora programe de calcul folosind toate datele culese de organizaţiile producătorilor de lapte, registrele zootehnice şi genealogice etc.

Rezultatele obţinute prin calcul sînt transmise centrelor tehnice de control al descendenţei care, la rîndul lor, le comunică diferitelor centre de însămînţări artificiale. Aceste rezultate permit selecţionarea taurilor reproducători după descendenţă, mai precis, după indicele de grăsime şi după cel de substanţe azotate determinat în lactaţiile descendentelor.

Calculatorul este un instrument extrem de preţios. Pe măsură ce se acumulează noi cunoştinţe, actualele programe de calcul se modifică. În acelaşi timp, altele noi trebuie elaborate, aceasta fiind una din sarcinile cercetării ştiinţifice.

ORIZONTURI

Géza Németh, inginer agronom la secţia agricolă a sfatului popular de plasă din Keszthely, R. P. Ungară, a elaborat o metodă de cultivare a plantelor pe verticală. Esenţialul constă în faptul că inovatorul valorifică şi spaţiul aerian al serelor. El procedează în felul următor : umple cu pămînt un cilindru din material plastic. Astfel, în spaţiul serelor se obţine o cantitate de produse de 2—3 ori mai mare decît în mod obişnuit şi materialul plastic protejează plantele împotriva dăunătorilor. În imagine : *Géza Németh cultivă ceapă verde şi ardei într-un cilindru din material plastic.*

Aparat pentru împrăştierea erbicidelor sub formă de spumă

Colaboratorii staţiunii experimentale agricole din statul Mississipi (S.U.A.) au construit un aparat producător de spumă. Acesta a fost experimentat pentru împrăştierea spumei de erbicide atît înainte cît şi după răsărirea soiei. Au fost obţinute aceleaşi rezultate ca şi în cazul tratamentului obişnuit.

Aparatul este format dintr-o pompă, un rezervor obişnuit pentru erbicidul dizolvat cu substanţă activă de suprafaţă, care contribuie la înspumare şi două instalaţii din masă plastică, căptuşite cu plăci de cauciuc poros. Soluţia se introduce în această instalaţie prin care circulă un curent de aer datorită căruia se formează spuma.

Administrarea substanţelor sub formă de spumă permite folosirea erbicidelor după răsărirea plantelor. Prin înspumare se tratează o suprafaţă mai mare în condiţiile folosirii unor doze mai mici de erbicide. Aparatul producător de spumă a fost folosit la tratarea culturilor semănate în rînduri şi poate fi folosit şi pentru combaterea buruienilor din canale.

Crioscop

Colaboratorii Institutului ştiinţific al industriei laptelui din Vidin (R. P. Bulgaria) au pus la punct un crioscop care permite să se stabilească conţinutul de apă în lapte.

De obicei, procentajul de apă în lapte se stabileşte printr-un procedeu refractometric, pentru efectuarea căruia este nevoie de 15—20 minute şi nu înregistrează decît cantităţi de apă în proporţie mai mari de 5 la sută. Crioscopul, creat la institutul amintit, permite să se facă determinarea în 3—4 minute, cu o eroare de pînă la 1 la sută. Aparatul se adaptează atît la laptele de vacă, cît şi la laptele de oaie.

Fibre de sticlă pentru cultura hidroponică

Datorită reliefului său în Japonia se acordă o atenţie deosebită fiecărui petic de pămînt. După cercetări îndelungate în domeniul „solului artificial" oamenii de ştiinţă din această ţară au descoperit că fibrele de sticlă pot constitui o bază excelentă pentru cultura hidroponică în sere. În aceste fibre se formează o reţea amplă de capilare care reţin aerul şi apa împreună cu substanţele hrănitoare dizolvate în ea.

Cauciucul în lume

În 1968 piaţa mondială a dispus de 2.655 milioane tone cauciuc natural şi 3.89 milioane tone cauciuc sintetic în timp ce necesităţile de cauciuc în lume erau de 2,69 milioane tone cauciuc natural şi 3,76 milioane tone cauciuc sintetic.

În anul 1968 cel mai mare consumator de cauciuc au fost S.U.A. 2,4 milioane tone. Principalul producător de cauciuc natural este Malayezia — 1,1 milioane tone, urmată de Indonezia — 750 000 tone. Principalii producători de cauciuc sintetic sînt S.U.A. — 2,1 milioane tone şi Japonia 350 000 tone.

Hrăniţi-ne ritmic!

...au rugat bobocii de raţă pe cercetătorii de la Institutul de agronomie din Orenburg (U.R.S.S.). Puii de animale şi de păsări se dezvoltă inegal, într-un ritm anumit. „Valul de creştere" la viţei, de pildă, e de 12 zile.

La institutul din Orenburg au fost supuşi cercetării bobocii de raţă. S-a constatat că la ei periodicitatea creşterii e de 10 zile. Din această descoperire teoretică se poate trage următorul folos practic : dacă bobocii sînt hrăniţi ţinînd seama de ritmul propriu de creştere, cu aceeaşi cantitate de nutreţ, însă mai bine asimilată, în timp util, creşterea poate fi grăbită.

Bobocii hrăniţi ritmic s-au dezvoltat şi s-au îngrăşat mai repede, iar raţele crescute astfel s-au ouat mai devreme.

Aveau dreptate bobocii...

IMAGINI DIN NATURĂ

ENIGMA FOSILELOR VII

Vizitînd muzeele de ştiinţe naturale sîntem impresionaţi de vestigii ale florei şi faunei care s-au păstrat de mii de ani. Dar aceste relicve ale trecutului există nu numai sub forma exponatelor conservate din muzee, sub forma fosilelor „moarte". În natură au supravieţuit, datorită unor complexe de împrejurări favorabile şi numeroase fosile „vii". Aceste fiinţe considerate dispărute pentru totdeauna sînt găsite trăind în locuri în care accesul este atît de greu încît ele şi-au aflat acolo un adăpost sigur, aproape inviolabil.

Cele mai multe fosile vii se găsesc în adîncul mărilor, în peşterile subterane, în pădurile virgine. Într-adevăr, ca urmare a recentelor cercetări ale fundului oceanelor s-a reuşit să se descopere echinoderme foarte vechi, făcînd parte din tipul dispărut cu multe milioane de ani în urmă. Tot în mediul marin — în mările calde — au fost descoperite moluştele primitive „NAUTILUS", cefalopode cu cochilia spiralată care au evoluat foarte puţin faţă de acum circa 300 de milioane de ani. Dar cea mai interesantă fosilă vie marină este COELACCANTUS, *pescuit în anii din urmă în apele Africii de Sud. El face parte dintr-un tip existent cu cel puţin 75 000 000 de ani în urmă, putînd fi considerat strămoş al tuturor vertebratelor de pe pămînt. Se ştie că trecerea de la viaţa acvatică la viaţa terestră este unul din cele mai mari evenimente care s-au produs pe planeta noastră de la apariţia vieţii. Coelaccantusul este o astfel de „piatră de hotar" a evoluţiei vieţii, lung de aproape doi metri, înotătoarele sale au forma unor... braţe, iar coada sa este lată şi groasă aproape cît trupul.*

Şi în apele dulci au fost descoperite fosile vii extrem de importante pentru urmărirea evoluţiei vieţii pe pămînt. Se ştia astfel, că la început peştii aveau plămîni, dar asemenea animale erau considerate dispărute. În 1870 au fost capturaţi în unele ape curgătoare din răsăritul Australiei peşti cu plămîni. Este vorba de CERATODE, *ce par a fi urmaşii direcţi ai străvechilor peşti cu plămîni, la care poate fi foarte bine studiat un fenomen extrem de curios : existenţa la acelaşi animal a plămînilor şi a bronhiilor. Mai tîrziu asemenea peşti au fost descoperiţi şi în Africa* (PROTOPTERE) *şi în America de Sud* (LEPIDOSTRENE)

În materie de fosile vii, „antichităţile" pot părea uneori noutăţi. În 1825, un naturalist englez, scotocind pe sub trunchiurile putrezite din pădurea virgină a insulei Saint Vincent (Antile), a văzut un animal curios pe care îl credea un soi de melc fără cochilie, dar prevăzut cu picioare. Animalul a fost considerat ca reprezentînd „o nouă clasă de moluşte" fiind denumit PERIPATUS JULIFORMIS *(adică plimbăreţul în formă de Julus — un miriapod comun şi pe la noi). Ulterior au mai fost descoperite într-o serie de regiuni ale lumii asemenea „plimbăreţi", care, pînă la urmă s-a constatat că sînt un grup de artropode avînd respectabila vîrstă de 500 milioane de ani.*

Reptilele gigante care au vieţuit în timpuri imemorabile, sînt şi ele reprezentate astăzi de cîteva fosile vii. Căpitanul Cook a semnalat pentru prima oară în insulele Noii Zeelande, existenţa unei şopîrle uriaşe : „Se pare că în Noua Zeelandă trăiesc şopîrle de mărimi neobişnuite ; ele ar fi lungi de 2,6 metri, tot atît de groase ca omul şi ar prinde şi devora oameni..." Datele lui Cook s-au dovedit exagerate. De fapt, şopîrlele „gigantice" din insuliţele golfului Plenty (insula de nord a Noii Zeelande), TAUTARA, *nu depăşesc lungimea de 50—70 cm. În schimb, o şopîrlă uriaşă a fost descoperită, nu de mult, în insulele Komodo din arhipelagul indonezian. Şopîrla din Komodo, care a izbutit să supravieţuiască în această regiune de mii de ani, măsoară într-adevăr 2,50 pînă la 3 metri. Are corpul unui crocodil diform, un cap de şopîrlă enorm, cu o limbă foarte lungă, patru labe groase şi scurte înarmate cu ghiare puternice şi o coadă mare şi grea care se îndoaie şi lasă pe nisip o urmă perfect sinusoidală. Adulţii cîntăresc pînă la 200 de kilograme.*

Pe uscat, în regiunile încă sălbatice din Africa şi Asia sînt reperate mereu animale fosile. Un exemplu în acest sens îl constituie faimoasa girafă congoleză OKAPI, *cunoscută de europeni abia în ultimele decenii, foarte asemănătoare* HELLADASTERIULUI *de acum 60—70 milioane de ani. Cu mult înainte se vorbea de un animal misterios pe care pigmeii din pădurile din Congo îl numeau oapi sau okapi şi care era un fel de zebră cu gîtul lung. Au fost organizate expediţii ştiinţifice pentru depistarea acestor animale extrem de rare şi abia în anul 1900 au fost descoperite primele okapi, care sînt înrudite cu girafa, prin forma capului, a botului şi a limbii, dar au gîtul mai scurt.*

Nici flora din vremuri imemorabile nu este lipsită de fosile vii. Multe se găsesc în mări şi oceane, cel mai statornic mediu natural. În tulburătoarea matrice a oceanelor supravieţuiesc astfel flagelatele, alge verzi fosile cu numeroşi reprezentanţi.

Primele plante adaptate la viaţa de uscat, PSILOFITALELE, *care au dispărut de aproximativ 150 de milioane de ani, mai există totuşi şi astăzi. Un alt soi de plante foarte apropiate de acestea sînt reprezentate de* PSILOTUM, *o ferigă primitivă care se află în regiunile tropicale. Şi exemplele ar putea continua.*

Care este explicaţia existenţei fosilelor vii şi a stabilităţii lor în comparaţie cu transformările suferite de animalele şi plantele „normale" ?

Oamenii de ştiinţă studiază locurile în care acestea se găsesc şi încearcă să descifreze mecanismele care au permis supravieţuirea unor forme de viaţă pe parcursul întinselor perioade geologice.

AGRICULTURA SOCIALISTĂ — publicaţie săptămînală

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa Scînteii, nr. 1 **Telefon :** 17 60 10 — 17 60 20

COLEGIUL DE REDACŢIE

Prof. Gh Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacţie), ing. Vasile Ciausu (redactor şef), prof David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing Triţă Făniţă, ing Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing Gh Moldovan, ing Tiberiu Mureşan, ing. Gh. Stanciu, ing Stelian Voinea (redactor şef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

Abonamentele se fac la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii de presă din întreprinderi şi instituţii Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenţia de publicitate „Editura Scînteia". Bucureşti, oficiul poştal nr 45, str 13 Decembrie nr 26, telefon 14 15 16.

TIPARUL : Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"

40.000